

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระ
ในเขตภาคตะวันออกของประเทศไทย

**THE ADOPTION OF BREED TECHNOLOGY AMONG
INDEPENDENT FINISHING PIG FARMERS IN EASTERN THAILAND**

โดย

นายนันทชัย พรหมมาอิน

ปีการศึกษา 2543

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

รพ.

๔๕๔๑๗

๒๕๔๓

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน..... 40340

วัน, เดือน, ปี..... ๑๑.๑.๒๕๔๔

สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร - การผลิตสัตว์

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

b. ๑๑๑๐๕.๑๔
i.

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

การยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์ของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออก
ของประเทศไทย

The Adoption of Breed Technology among Independent Finishing Pig Farmers
in Eastern Thailand

โดย

นายันทชัย พรหมอิน

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์
ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ ฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อปัญหาพิเศษ

ปีการศึกษา 2543

ชื่อเรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงของประเทศไทย

The Adoption of Breed Technology among Independent Finishing Pig Farmers in Eastern Thailand

ชื่อ – สกุล นายนันท์ชัย พรหมมาอิน

สาขาวิชา เทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์

ภาควิชา ศึกษาศาสตร์เกษตร

คณะ ศึกษาศาสตร์อุตสาหกรรม

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์จำลอง ศรีสุวรรณ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม อาจารย์ภักพงศ์ ปวงสุข

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพพื้นฐานบางประการของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงของประเทศไทย เพื่อศึกษาถึงการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์และเพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคด้านพันธุ์สุกรขุนของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงของประเทศไทย

กลุ่มเป้าหมายที่ทำการศึกษาคือเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงของประเทศไทย จำนวน 49 คน ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในปี 2542 และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาสภาพพื้นฐานทางลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ สังคม ปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 87.76) มีอายุเฉลี่ย 48.42 ปี ส่วนใหญ่การศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประสบการณ์การเลี้ยงสุกรขุนเฉลี่ย 13.85 ปี มีจำนวนสุกรขุนที่เลี้ยงภายในฟาร์มเฉลี่ย 121.59 ตัว ซึ่งส่วนใหญ่เกษตรกรไม่ได้รับคำแนะนำ จากนักวิชาการ (ร้อยละ 77.59) รายได้การเลี้ยงสุกรขุนเฉลี่ยในปี 2542 โดยไม่หักค่าใช้จ่ายน้อยกว่า 80,000 บาท (ร้อยละ 32.64) และเกษตรกรส่วนใหญ่มีการขายสุกรขุนผ่านพ่อค้าคนกลางหรือบริษัท (ร้อยละ 59.18)

การยอมรับเทคโนโลยีในด้านพันธัฐกรของเกษตรกรกลุ่มเป้าหมาย ส่วนใหญ่มีการยอมรับเทคโนโลยีในระดับปานกลาง ยกเว้น 2 ประเด็นต่อไปนี้คือ ชื่อพันธัฐกรที่เลี้ยง น้ำหนักสุกรเข้ามาเลี้ยงเริ่มต้นน้ำหนัก ที่มีการยอมรับเทคโนโลยีในระดับสูง การยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธัฐกรในระดับปานกลาง 5 รายการ ได้แก่ การเช็คราคาลูกสุกรขุน วิธีเลือกซื้อลูกสุกรขุน แหล่งที่จัดซื้อลูกสุกร การตรวจสอบน้ำหนักลูกสุกรที่นำมาเลี้ยง การทำวัคซีนเพิ่มเติมจากโปรแกรมหลักที่ทางฟาร์มทำมาให้ การยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธัฐกรในระดับพอใช้มี 3 รายการ ได้แก่ หลักเกณฑ์ในการเลือกพันธัฐกรที่นำมาเลี้ยง การต่อรองราคาลูกสุกร การคาดการณ์ในการเลี้ยงสุกรขุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ในการทำปัญหาพิเศษ การยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุน อีสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงของประเทศไทย สำเร็จลงได้ด้วยดีเพราะได้รับความช่วยเหลือจากท่าน อาจารย์จำลอง ศรีสุวรรณ อาจารย์ภักพงษ์ ปวงสุข และอาจารย์รัชชัย สุกคิษฐ์ ที่ได้กรุณาสละเวลาในการตรวจเอกสารและได้ให้คำแนะนำต่างๆ ขอบพระคุณ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์และ ดร.วิไลพร วรจิตตานนท์ ที่กรุณาแนะนำและอธิบายคำสถิติต่างๆ และขอขอบคุณ คณะสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราชบุรี ที่ได้อนุเคราะห์เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับการพิมพ์งานบางส่วนของปัญหาพิเศษ ตลอดจนผู้ให้ความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถาม คือ เกษตรกรในเขตภาคตะวันออกเฉียงของประเทศไทย รวมถึงเพื่อนๆ และน้องๆ ที่ขาดไม่ได้คือ บิดา- มารดา ที่ให้ความช่วยเหลือในเรื่องของเงินทุน ในการทำปัญหาพิเศษในครั้งนี้ ซึ่งผู้จัดทำขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

คุณงามความดีทั้งหมดนี้ที่ได้เพียรพยายามในการทำปัญหาพิเศษเล่มนี้ผู้จัดทำขอมอบให้แก่ บิดา- มารดา ครูอาจารย์ ที่คอยให้การช่วยเหลืออบรมสั่งสอนตัวผู้จัดทำจนทำให้ประสบความสำเร็จในการจัดทำปัญหาพิเศษและหวังว่าความดีของปัญหาพิเศษฉบับนี้จะมีประโยชน์ต่อผู้ที่จะนำไปศึกษาและเป็นแนวทางในการทำปัญหาพิเศษต่อไป

นายันทชัย พรหมมาอิน

มีนาคม 2544

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อปัญหาพิเศษ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 ขอบเขตของปัญหา.....	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.5 นิยามศัพท์.....	3
2 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 ทฤษฎีและแนวคิดกับการยอมรับ.....	5
2.2 ลักสำคัญในด้านพันธุสุกร.....	10
2.3 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
3 วิธีดำเนินการ.....	
3.1 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง.....	20
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	20
3.3 การทดสอบแบบสอบถาม.....	22
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	23
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	23
4 ผลการวิจัยและวิจารณ์.....	24
4.1 ข้อมูลสภาพพื้นฐานของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกขุนอิสระ.....	24
4.2 การยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุสุกร.....	29
4.3 ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านพันธุสุกร.....	30
4.4 วิจารณ์ผล.....	35

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปและข้อเสนอแนะ.....	37
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	37
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	39
บรรณานุกรม.....	42
ภาคผนวก.....	44
ภาคผนวก ก หนังสือรับรอง.....	45
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม.....	47

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงสูตรพันธุ์แท้ในประเทศสหรัฐอเมริกา.....	16
2.2 แสดงพันธุ์สุกรลูกผสมที่เกิดจากการผสมข้ามพันธุ์.....	17
4.1 แสดงเพศของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย.....	24
4.2 แสดงอายุของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย.....	25
4.3 แสดงระดับการศึกษาของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย.....	25
4.4 แสดงประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย.....	26
4.5 แสดงจำนวนสุกรขุนภายในฟาร์มของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย.....	27
4.6 แสดงโอกาสในการได้รับคำแนะนำจากนักทางวิชาการทางด้านพันธุ์สุกรการของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย.....	27
4.7 แสดงรายได้จากฟาร์มในปี พ.ศ.2542 โดยไม่หักค่าใช้จ่ายของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย.....	28
4.8 แสดงวิธีการขายสุกรขุนในฟาร์มของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย.....	29
4.9 แสดงการยอมรับเทคโนโลยีการเลี้ยงสุกรขุนด้านพันธุ์สุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย.....	30
4.10 แสดงระดับการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์ของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยเป็นคะแนนรวม.....	34

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

อดีตประเทศไทยเรามีการเลี้ยงสุกรพันธุ์พื้นเมืองอยู่กระจายทั่วประเทศและยังไม่ได้มีการพัฒนาปรับปรุงพันธุ์สุกรที่ใช้เลี้ยงให้ดีขึ้นอย่างเช่นทุกวันนี้ มีทั้งการเลี้ยงแบบหลังบ้านคือเลี้ยงปล่อย ล่ามเชือกหรือทำเล้ากึ่งถาวรเลี้ยง โดยใช้เศษอาหารที่เหลือและผักต่างๆ สับเป็นชิ้นเล็กๆ ต้มผสมกับปลายข้าวและรำใช้เลี้ยงสุกร สุกรพันธุ์พื้นเมืองยังเป็นสุกรที่มีรูปร่างลักษณะไม่ดีหลายประการ เช่น มีการเจริญเติบโตช้าประสิทธิภาพการเปลี่ยนอาหารและ คุณภาพซากไม่ดีส่วนในด้านการปรับปรุงพันธุ์นั้นยังไม่ได้ผลดีเท่าที่ควรเนื่องจากมีปัจจัยที่เป็นอุปสรรคหลายประการ เช่น เกษตรกรขาดความรู้ในการนำข้อมูลทางวิชาการมาใช้ ขาดความรู้และวิธีการคัดพันธุ์โดยมักจะดูจากรูปร่างความสวยงาม สีผิวเป็นหลักโดยไม่คำนึงถึงลักษณะที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ นอกจากนั้นนักปรับปรุงพันธุ์สัตว์ที่เชี่ยวชาญจริงๆ มีน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับนักวิชาการสาขาอื่นๆ ประกอบกับการปรับปรุงพันธุ์สัตว์ต้องใช้เวลาและต้นทุนสูงทำให้การปรับปรุงพันธุ์สัตว์ในประเทศไทยไม่ได้รับการพัฒนาไปมากเท่าที่ควร

ในปัจจุบันได้มีการปรับปรุงพันธุ์สุกรรูปแบบใหม่โดยมีการนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่ด้านการปรับปรุงพันธุ์มาใช้เช่น การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์และพันธุศาสตร์โมเลกุลเข้ามาช่วยเพื่อค้นหาศักยภาพของพันธุกรรมสุกรในฟาร์มให้สามารถปรับปรุงพันธุ์ได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นเราจำเป็นต้องมีการถ่ายทอดและนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการปรับปรุงพันธุ์เพื่อที่ได้สุกรตรงตามความต้องการของตลาดและต้องมีการพัฒนาฟาร์มระดับพันธุ์แท้ที่มีการวางแผนและการปรับปรุงพันธุ์ (Nucleus farm) ที่ดีของเราเอง ทั้งนี้เพื่อให้มีสายพันธุ์สุกรที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย ซึ่งนอกจากจะเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมเลี้ยงสุกรแล้วยังช่วยประหยัดเงินตราจากการนำเข้าพันธุ์สุกรจากต่างประเทศได้อีกด้วย จากเหตุผลดังกล่าวจึงควรที่จะมีการศึกษาด้านการปรับปรุงพันธุ์ที่อยู่บนพื้นฐานการปรับปรุงพันธุ์ที่ถูกต้องและเหมาะสมกับการเลี้ยงสุกรขุนของไทย (ศักดิ์ชัย โดภาณรัตน์, 2540 : 25) การศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรขุนของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะพัฒนาด้านพันธุ์สุกรของเกษตรกรและเป็นการปรับ

การปรับแนวทางการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้เหมาะสมกับสถานการณ์การเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรในปัจจุบัน

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพพื้นฐานบางประการของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคด้านพันธุ์สุกรในการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศไทย

1.3 ขอบเขตของปัญหา

1. กลุ่มประชากร คือ เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระที่มีสถานที่ตั้งฟาร์มอยู่ในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ 7 จังหวัด ตามรายชื่อทะเบียนผู้เลี้ยงสุกรขุนของกรมปศุสัตว์
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นชุดแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและนำส่งทางไปรษณีย์ เพื่อสอบถามกับเกษตรกรและเกษตรกรส่งแบบสอบถามกลับเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ ของประชากรที่ใช้ในการศึกษาแบบสอบถาม (Questionnaire) มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended question) และคำถามปลายปิด (Close-ended question) (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2539 : 40) โดยแบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน คือ
 - 2.1 สอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระ
 - 2.2 สอบถามเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระ
 - 2.3 สอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคด้านพันธุ์สุกรขุน ตลอดจนข้อเสนอแนะของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระ

3. วิธีวิจัย

- 3.1. จัดทำแบบสอบถามและตรวจสอบโดยให้คณะผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและนำแบบสอบถามแก้ไขให้ตรงตามวัตถุประสงค์หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นกับเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนจังหวัดนครปฐม ซึ่งมีลักษณะการเลี้ยงและสภาพแวดล้อมที่ใกล้เคียงกัน

3.2. เก็บรวบรวมข้อมูลทุกข้อมูจากข้อมูลเอกสารต่างๆ และข้อมูลปฐมภูมิจากแบบสอบถามถึงเกษตรกรโดยตรง

3.3. วิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายข้อมูลทางสถิติโดยโปรแกรม SPSS โดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (รัชชัย งามสันติวงษ์, 2538 : 103)

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระให้ได้ผลผลิตที่ดีขึ้น
2. เพื่อเป็นแนวทางให้แก่หน่วยงานของภาครัฐบาลและเอกชนในการปรับปรุงวิธีการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้ได้ผลดีและเหมาะสมกับสภาพการผลิตของเกษตรกร
3. เพื่อให้ทราบปัญหาและอุปสรรคของเกษตรกรและ ใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรต่อไปในอนาคต

1.5 นิยามศัพท์

“การยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกร” หมายถึง การที่เกษตรกรนำเทคโนโลยีเกี่ยวกับด้านพันธุ์สุกรมาใช้ในการปฏิบัติหรือไม่

“เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระ” หมายถึง ผู้เลี้ยงสุกรขุนที่ลงทุนสร้างโรงเรือนและอุปกรณ์ซื้อลูกสุกรอาหารและเวชภัณฑ์ต่างๆ ได้ตามความพอใจ โดยไม่มีข้อผูกพันใดๆ กับบริษัท ผู้จำหน่าย และมีอิสระในการเลือกตลาดจำหน่ายสุกรขุนเอง

“เขตภาคตะวันออก” หมายถึง จังหวัดที่ตั้งอยู่ในเขตภาคตะวันออกของประเทศไทย คือ ตราด ฉะเชิงเทรา จันทบุรี นครนายก ระยอง สระแก้ว และชลบุรี

“สภาพลักษณะส่วนบุคคล” หมายถึง เพศ อายุ ระดับการศึกษาและประสบการณ์

“สภาพเศรษฐกิจและสังคม” หมายถึง โอกาสในการได้รับคำแนะนำ รายได้ขนาดของฟาร์มและแนวทางในการดำเนินการทางการตลาด

“โอกาสในการได้รับคำแนะนำ” หมายถึง จำนวนครั้งที่เกษตรกรได้รับคำแนะนำทางวิชาการด้านพันธุ์สุกรขุนจากนักวิชาการ ในระยะเวลาหนึ่งเดือนในเดือนสุดท้ายก่อนการกรอกแบบสอบถาม

“แนวทางในการดำเนินการทางการตลาด” หมายถึง วิธีการในการจำหน่ายสุกรขุน โดยเกษตรกรจะเป็นผู้จำหน่ายเองโดยตรงหรือจำหน่ายผ่านพ่อค้าคนกลาง

“อายุของเกษตรกร” หมายถึง จำนวนปีที่เกษตรกรเกิดมาจนถึงวันที่ตอบแบบสอบถาม

“ระดับการศึกษา” หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของเกษตรกรที่ได้รับจากสถาบันการศึกษาต่างๆ

“ประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกรขุน” หมายถึง จำนวนปีที่เกษตรกรเริ่มต้นเลี้ยงสุกรขุนมาจนถึงวันที่ตอบแบบสอบถาม

“ขนาดฟาร์ม” หมายถึง ขนาดของกิจการฟาร์ม โดยพิจารณาจำนวนสุกรขุนที่เลี้ยงทั้งหมดในฟาร์มขณะตอบแบบสอบถาม

“รายได้รวมจากการเลี้ยงสุกรขุน” หมายถึง รายได้ทั้งหมดจากการขายผลผลิตในฟาร์มตลอดปี 2542 โดยไม่หักค่าใช้จ่ายใดๆออก

“นักวิชาการ” หมายถึง ผู้มีความรู้ในด้านการเลี้ยงสุกรขุนทั้งภาครัฐบาลและเอกชน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระ ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิดและทฤษฎีตลอดจนงานวิจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับเทคโนโลยี เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 3 ประเด็นดังนี้

2.1 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการยอมรับ

2.2 หลักสำคัญในด้านพันธุ์สุกร

2.3 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการยอมรับ

ซูพทเทพ พงศ์สร้อยเพชร (2531 : 271) ได้กล่าวว่า การยอมรับหรือรับเอาวิทยาการแผนใหม่ว่าเป็นกระบวนการที่หลังจากเกษตรกรคนหนึ่งคนใดรับการแนะนำส่งเสริมพิจารณาแล้ว ในที่สุดก็อาจจะไม่รับหรือเอาวิทยาการแผนใหม่มาใช้ปฏิบัติต่อไปก็ได้

บุญสม วราเอกสิริ (2529 : 159) ได้กล่าวว่า ในการส่งเสริมการเกษตรนั้นมุ่งหวังที่จะพัฒนาด้านการเกษตรให้มีความเจริญก้าวหน้า แต่การที่จะเจริญก้าวหน้า หรือพัฒนาได้แค่ไหนเพียงไรนั้นก็อยู่ที่ตัวประกอบการ คือ เกษตรกรจะรับรู้ ยอมรับ ศรัทธาในความรู้ และนำเอาความรู้ที่แพร่กระจายจากเจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติตามได้ผลแค่ไหน และยังได้กล่าวต่อไปอีกว่า การยอมรับหมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเกษตรกร หลังจากได้เรียนรู้แนวความคิด ความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ใหม่ๆ และยึดถือปฏิบัติตาม

บุญธรรม จิตต่อนันต์ (2536 : 300) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการยอมรับว่าเป็นกระบวนการทางจิตใจของบุคคลซึ่งเริ่มต้นด้วย การเรียนรู้หรือได้ยินเกี่ยวกับแนวความคิดใหม่แล้วไปสิ้นสุดลงด้วยการตัดสินใจยอมรับไปปฏิบัติ

กระบวนการยอมรับ แตกต่างจากกระบวนการแพร่กระจายแนวความคิดใหม่ (Diffusion process) กล่าวคือ กระบวนการแพร่กระจายนั้นเป็นการแพร่แนวความคิดระหว่างบุคคลต่อบุคคลหรือระหว่างแหล่งที่มาของความคิดกับบุคคลที่จะรับแนวความคิดนั้น ซึ่งเป็นความสัมพันธ์

ระหว่างผู้ส่งกับผู้รับ โดยเฉพาะส่วนกระบวนการยอมรับนั้น แต่ละขั้นตอนของกระบวนการเกิดขึ้นในตัวบุคคลเดียว

กระบวนการยอมรับ เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และการตัดสินใจจากการวิจัยพบว่า การที่บุคคลจะรับแนวความคิดใหม่ไปปฏิบัติจะผ่านขั้นตอนที่สำคัญ 5 ขั้นตอนด้วยกันคือ

ขั้นที่ 1 ขั้นเริ่มรู้หรือรับรู้ (Awareness) เป็นขั้นแรกที่บุคคลเริ่มรู้เกี่ยวกับเรื่องใหม่หรือความคิดใหม่ แต่เขาตระลึกละเอียดคือรู้ว่าเรื่องนั้นนี้เกิดขึ้นแล้วหรือทำได้แล้วแต่เป็นเรื่องใหม่สำหรับตนเพราะไม่เคยได้ยินหรือเคยเห็นมาก่อน การรับรู้อาจเกิดขึ้นโดยบังเอิญด้วยการพบเห็นด้วยตนเองหรือโดยการเผยแพร่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลหรือเอกชนขั้นนี้นับว่าสำคัญ เพราะเป็นขั้นแรกที่บุคคลสัมผัสหรือรับรู้เกี่ยวกับแนวความคิดใหม่หรือสิ่งใหม่ๆ ต้องมีการจัดหรือกระตุ้นให้เกิดความสนใจ อันนำไปสู่ขั้นสุดท้ายคือการยอมรับหรือปฏิเสธ

ขั้นที่ 2 ขั้นสู่ความสนใจ (Interest) เป็นขั้นที่เริ่มมีความสนใจแสวงหารายละเอียดเกี่ยวกับวิทยาการใหม่ๆ เพิ่มเติม พฤติกรรมนี้เป็นไปในลักษณะที่ตั้งใจแน่วแน่ และใช้กระบวนการคิดมากกว่าขั้นแรก ซึ่งในขั้นนี้จะทำให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับสิ่งใหม่ๆ หรือวิธีการใหม่มากขึ้น บุคลิกภาพและค่านิยม ตลอดจนบรรทัดฐานทางสังคมหรือประสบการณ์เก่าๆ จะมีผลต่อบุคคลนั้น และมีผลต่อการติดตามข่าวสารหรือรายละเอียดของสิ่งใหม่หรือวิทยาการใหม่นั้นด้วย

ขั้นที่ 3 ขั้นไตร่ตรอง (Evaluation) ในขั้นนี้บุคคลศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับแนวความคิดใหม่ แล้วคิดเปรียบเทียบดูกับงานที่ทำอยู่ในปัจจุบันว่า ถ้ารับเอาแนวความคิดใหม่มาปฏิบัติจะเกิดผลดีหรือไม่ดีอย่างไรบ้างในขณะนี้และในอนาคต ควรหรือไม่ที่จะทดลองดูก่อนถ้าเขาตั้งใจไตร่ตรองแล้วรู้สึกว่าจะมีมากกว่าผลเสีย เขาก็จะต้องตัดสินใจทดลองดู เพื่อให้เกิดความแน่ใจก่อนที่จะรับไปปฏิบัติจริงๆ ในขั้นนี้เขาต้องการคำปรึกษาหารือ จากผู้รู้หรือเพื่อนบ้านที่คุ้นเคยหรือมีประสบการณ์เพื่อให้ความแน่ใจว่าเขาคิดถูกต้อง และตัดสินใจถูกแล้วว่าสมควรทดลองดูเพื่อให้รู้แจ้งเห็นจริง

ขั้นที่ 4 ขั้นทดลองทำ (Trial) ขั้นนี้เป็นขั้นที่บุคคลทดลองทำตามแนวความคิดใหม่ โดยทำการทดลองแต่เพียงเล็กน้อย เพื่อดูว่าจะเข้ากันหรือไม่กับสภาวะการณ์ในปัจจุบันของตนและผลจะออกมาตามที่คาดคิดไว้หรือไม่

ขั้นที่ 5 ขั้นนำไปปฏิบัติ (Adoption) ขั้นนำไปปฏิบัติหรือขั้นยอมรับเป็นขั้นที่บุคคลตัดสินใจรับแนวความคิดใหม่ปฏิบัติหลังจากที่ได้ทดลองปฏิบัติดูและทราบผลเป็นที่พอใจแล้ว

วิทยา คำรงเกียรติศักดิ์ (2529 : 39) กล่าวว่า ในปัจจุบันทฤษฎีกระบวนการยอมรับของบุญธรรม จิตต์อนันต์ นั้นมีจุดบกพร่องในกระบวนการยอมรับดังกล่าวหลายประการด้วยกันคือ

1. กระบวนการนี้มักจะจบด้วยการตัดสินใจรับนวัตกรรมนั้น ซึ่งความเป็นจริงแล้วเมื่อบุคคลใดบรรลุถึงขั้นประเมินผลแล้วอาจปฏิเสธได้

2. ขั้นตอนทั้ง 5 กระบวนการอาจเป็นไปตามขั้นตอนได้ บางขั้นตอนอาจถูกข้ามไปได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งขั้นทดลอง และขั้นประเมินผล อาจจะสามารถทำได้ตลอดกระบวนการก็ได้

3. กระบวนการนี้มักจะจบลงโดยการยอมรับนวัตกรรมนั้น แต่หากเขามีโอกาสในการแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อยืนยันหรือสนับสนุนการตัดสินใจในการยอมรับ หรือไม่ยอมรับนวัตกรรมนั้นก็ได้อีก ดังนั้นจึงได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขกระบวนการการยอมรับดังกล่าวและให้เสนอแบบจำลองของกระบวนการตัดสินใจยอมรับ หรือไม่ยอมรับนวัตกรรมแทน (Innovation decision process) ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอนคือ

3.1 ขั้นความรู้ (Knowledge) ขั้นนี้บุคคลจะรับทราบเกี่ยวกับนวัตกรรม และมีความเข้าใจบางอย่างเกี่ยวกับหน้าที่การทำงานของนวัตกรรม

3.2 ขั้นชักชวน สนใจ (Interest) บุคคลจะรู้สึกชอบหรือไม่ชอบการยอมรับนวัตกรรมนั้นหรือมีทัศนคติที่ดี หรือไม่ดีต่อนวัตกรรมนั่นเอง

3.3 ขั้นตัดสินใจ (Decision) บุคคลจะเข้าไปเกี่ยวข้องในกิจกรรมต่างๆ ซึ่งจะนำไปสู่การตัดสินใจที่จะยอมรับหรือไม่ยอมรับนวัตกรรม

3.4 ขั้นยืนยัน (Confirmation) ในขั้นนี้บุคคลจะแสวงหาแรงเสริม (Reinforcement) เพื่อยอมรับการใช้นวัตกรรมต่อไป แต่เขาอาจจะเปลี่ยนแปลง การตัดสินใจหากพบข้อมูลขัดแย้งเกี่ยวกับนวัตกรรม ก็ได้

การยอมรับนวัตกรรมของบุคคลนั้น บุญสม วราเอกศิริ (2522 : 162) ได้จำแนกลักษณะการยอมรับของบุคคลออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. Continuous Adoption หมายถึง เกิดการยอมรับและนำไปปฏิบัติตามตลอด
2. Discontinuous Adoption หมายถึง เกิดการยอมรับแล้วไปปฏิบัติตามหรืออาจจะปฏิบัติไปได้ระยะหนึ่งแล้วหยุดทำ

เทพ พงษ์พานิช (2527 : 310) ได้กล่าวถึงการที่เกษตรกรเรียนรู้ได้คืออย่างไร มีหลายสิ่งหลายประการในการจูงใจที่จะทำให้ผู้ใหญ่หรือเกษตรกรนั้นอยากเรียนอยากรู้ ตาม wilson และ Gallup ได้กล่าวถึงหลัก 4 ประการที่เกษตรกรจะสนใจในการเรียนรู้ซึ่งนักส่งเสริมควรทราบคือ

1. Adults learn best most rapidly when they have a strong desire to learn หมายถึง เกษตรกรจะสามารถเรียนรู้และรับรู้และจำได้ดีเมื่อเขามีความปรารถนาที่อยากจะเรียนรู้เหมือนกับที่เกษตรกรไปหาเจ้าหน้าที่ที่ทำการสอบถามปัญหาการเกษตรนั้น ย่อมหมายถึง เขาปรารถนาอยากรู้ อยากฟัง ดังนั้นถ้ามีการให้ความรู้และการกระตุ้นจะทำให้รับรู้และเข้าใจง่ายตรงกันข้ามถ้า

เขาไม่ต้องการ เขาจะไม่ปรารถนาทำเสียแล้ว ต่อให้เจ้าหน้าที่นั้นแก่งเพียงใดก็ตามจะทำให้เสียเวลาเปล่า

2. Adults learn best when they have clear goals หมายถึง เกษตรกรสามารถเรียนรู้ได้ดี เมื่อเขาเอาความรู้นั้นไปทำให้เกิดประโยชน์กับเขาบ้างเขาจะต้องทราบถึงจุดประสงค์ที่เด่นชัดเสียก่อน ถึงเป้าหมาย ถึงจะรับรู้ที่นักส่งเสริมจะหยิบยื่นให้ไม่ใช่จะให้เขารับฟังเพียงอย่างเดียว

3. Adults learn best when they put forth an effort to learn หมายถึง เกษตรกรสามารถจะเรียนรู้ได้ดี เมื่อเขาได้ทุ่มเทความสนใจและกำลังใจแล้ว เขาก็สามารถเรียนรู้ได้ดีไม่ใช่เขาจะเรียนรู้ไม่ได้ และอย่างพยายามอย่าทำให้เกิดช่องว่างนานไปจะทำให้เขาเกียจคร้านเมื่อหมาย

4. Adults learn best when they receive satisfaction from what they have learned หมายถึง เกษตรกรจะสามารถเรียนรู้ได้ดีและตั้งใจเรียนเมื่อเขามีกำลังใจ หรือต้องทำให้เขารู้ว่าเขาเรียนได้เรียนรู้ไม่ล้มเหลว แม้ว่าเรียนไม่รู้เรื่อง ควรให้กำลังใจและเดินหน้าส่งเสริมต่อไป

สามารถแบ่งเกษตรกรเป็น 6 จำพวกคือ

1. พวกหัวไวใจสู้ ผู้นำการเปลี่ยนแปลง Innovator)

เกษตรกรจำพวกนี้ดีเด่น อยากรู้อยากเห็น ชอบการศึกษา กล้าเสี่ยงชอบทดลองของใหม่ ๆ เป็นคนที่มีการศึกษาดี ฐานะดี และติดต่อเจ้าหน้าที่ส่งเสริมบ่อย ๆ มีอยู่ประมาณ 2.5%

2. พวกขอดูที่ท่า (ผู้รับการเปลี่ยนแปลงเร็ว Early adopter)

เกษตรกรพวกนี้คล้ายกลุ่มที่ 1 แต่ขอดูท่าทีก่อน วิจารณ์ผลงานพวกแรกก่อนถ้าได้ผลมีประโยชน์แน่นอนก็จะเอาด้วย มีประมาณ 13.5%

3. พวกเบิ่งตาลังเล (ผู้รับการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วพอใช้ Early majority)

เกษตรกรกลุ่มนี้เป็นกลุ่มใหญ่มีถึง 34% มีทัศนคติต่อวิชาการสมัยใหม่ แต่จะไม่ค่อยมั่นใจตัวเองนัก ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง การศึกษาน้อย ความรู้รอบตัวค่อนข้างจำกัด จึงทำให้ต้องมีการกระตุ้นบ่อยๆ และมีสิ่งจูงใจ

4. พวกหัวเหหัวคือ (ผู้รับการเปลี่ยนแปลงช้า Late majority)

กลุ่มเกษตรกรกลุ่มนี้ก็มีมากถึง 34% เช่นเดียวกับกลุ่มที่ 3 แต่มีทัศนคติไม่ค่อยยอมรับวิชาการสมัยใหม่ ยึดมั่นใจสิ่งเก่า ๆ และสิ่งที่เคยปฏิบัติ มักจะเป็นพวกชักใบให้เรือเสีย วิธีแก้ไขใจพวกนี้คือ ต้องทำให้เห็นกับตา เห็นของจริง

5. พวกอมมือจับเช่า (ผู้รับการเปลี่ยนแปลงช้ามาก Late adopter)

เกษตรกรกลุ่มนี้เป็นพวกมีการศึกษาน้อย ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมด้อยกว่ากลุ่มต่าง ๆ ที่กล่าวมา ส่วนมากเป็นพวกใช้แรงงาน รอแต่ความช่วยเหลือมากกว่าจะช่วยตัวเอง ควรส่งเสริมและเอาใจชนะพวกนี้ต้องใช้ความอดทน ความพยายามสูงมาก ค่อยเป็นค่อยไปเป็นขั้นๆ มีอยู่ประมาณ 13.5%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. พวกเขาไม่เอาไหนเลย (ผู้ล่าหลัง Laggards)

เกษตรกรพวกนี้ล่าหลังไม่สนใจอะไรทั้งสิ้น ตามเวรตามกรรม ไม่ต้องการเปลี่ยนแปลง เป็นผู้ที่มึนปมค้อยในความสำเร็จ จึงอยากให้การส่งเสริมมาก มักจะเป็นในรูปแบบปล่อยให้ “สังคมพาไป”

ปัจจัยที่เป็นส่วนประกอบในการยอมรับของเกษตรกร

มีปัจจัยมากมายหลายอย่างที่เป็นส่วนประกอบในการที่จะทำให้เกษตรกรนั้นมีการยอมรับมากขึ้น ช้าไวแตกต่างกันไป พอสรุปได้ดังนี้คือ

1. การศึกษา เกษตรกรที่มีการศึกษาสูงกว่าย่อมมีความเข้าใจและยอมรับวิทยาการสมัยใหม่ได้ง่ายกว่า มีทัศนคติในการเปลี่ยนแปลงได้ไวและรู้แนวทางในการจะรับรู้
2. อายุ จากผลการวิจัยด้านนี้หลายเรื่องปรากฏว่าคนที่มีอายุรุ่นหนุ่มสาวรับการเปลี่ยนแปลงได้ไวและง่ายกว่าคนชรา
3. เพศ เกษตรกรในชนบทนั้น เพศหญิงแนวโน้มจะเชื่อและยอมรับการเปลี่ยนแปลงเปลี่ยนทัศนคติได้ง่ายกว่าเพศชาย
4. ฐานะทางเศรษฐกิจ เกษตรกรที่มีรายได้สูงหรือมีฐานะคืออยู่ก่อนแล้ว จะมีการสนใจในการยอมรับการเรียนรู้จากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมได้ง่ายกว่า เพราะเขามีฐานะดี ย่อมทำอะไรได้ง่ายโดยไม่ต้องพะวงและมีความคิดที่จะยกฐานะให้ดีขึ้นไปอีกโดยใช้วิชาการเป็นแกนนำ
5. ขนาดของไร่นา สิ่งนี้มีอิทธิพลต่อตัวเกษตรกรในการดำเนินกิจการของตัวเอง ฟาร์มที่ใหญ่กว่าย่อมต้องคิดรนในการปรับปรุงให้กิจการดีขึ้นไป พยายามนำวิชาการมาเพิ่มเติมในฟาร์มของตนเอง ดังนั้นเกษตรกรที่มีฟาร์มขนาดใหญ่กว่าย่อมจะรับการเรียนรู้ และเสาะแสวงหาวิทยาการใหม่ๆ ได้ไว และเก่งกว่าฟาร์มหรือไร่นาขนาดเล็ก
6. ทัศนคติ ทัศนคติของเกษตรกรที่มีต่อการศึกษาค้นคว้าความรู้ต่อตัวเจ้าหน้าที่ส่งเสริมต่อวิทยาการใหม่ๆ ต่อตนเอง และเกษตรกรผู้นำถ้ามีไปในทางบวกก็จะรับรู้และเปลี่ยนแปลงได้ง่าย และได้ดีกว่า
7. เป็นคนที่มีเหตุผลไม่เชื่อมงายอะไรง่ายๆ รับฟังอะไรวิเคราะห์ให้แท้จริงว่าถูกต้องหรือไม่ ชั่งน้ำหนักถึงความเป็นไปได้และความเป็นไปไม่ได้ ผลดีผลเสียอย่างไร คนมีเหตุผลจะรับฟังและรับวิชาการของงานส่งเสริมได้ง่าย และชัดเจนกว่าคนที่ไร้เหตุผล
8. เชี่ยวชาญ คนที่มีเชี่ยวชาญและความจำดี สามารถจะเรียนรู้อะไรได้ไวกว่า
9. การทำสังคม เกษตรกรที่เข้าสังคม บริการสังคม ย่อมจะให้ความสนใจงานส่งเสริมได้มากกว่าและง่ายกว่า
10. เป็นคนทันสมัย ไม่ล่าหลังยอมรับการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีสมัยใหม่ ปรับตัวเองได้ทันทางที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. ขนบธรรมเนียมประเพณี ควรจะเชื่ออะไรบางอย่าง เกษตรกรมักจะถูกฝึกให้คิดว่าเป็น การขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีหรือความเคยชินมาก่อนกลัวเพื่อนบ้านจะหาว่าทำอะไรที่ผิด ประเพณี และความเชื่อเก่าๆ

2.2 หลักสำคัญในด้านพันธุ์สุกร

2.2.1 การจัดสุกรตามหมวดหมู่ทางสัตววิทยา

สุกรจัดเป็นสัตว์ที่มีกระดูกสันหลัง เลี้ยงลูกด้วยนม มีขา 4 ขา เป็นสัตว์ที่กินคูมี ภาวะเพาะเดี่ยว กินอาหารขึ้นเป็นหลัก เมื่อจัดสุกรตามหมวดหมู่ตามทางสัตววิทยา จะจัดได้ดังนี้

1. Kingdom : Animalia เป็นสัตว์
2. Phylum : Chordata สัตว์มีกระดูกสันหลัง
3. Class : Mammalia เป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมเลือดอุ่นมีขนปกคลุม
4. Order : Artiodactyla เป็นสัตว์กีบคู่
5. Suborder : Suina
6. Family : Suidae
7. Genus : Sus
8. Species : Scrofa
: indica or vittatus

เมื่อพิจารณาถึงที่อยู่และรูปร่างลักษณะของสุกรที่เลี้ยงกันในปัจจุบัน พบว่าได้มาจากการปรับปรุงพันธุ์สุกรซึ่งเชื่อว่ามียุทธพรหมมาจากสุกรป่าแถบยุโรป (*Sus scrofa*) และสุกรป่าแถบ เอเชีย (*Sus indica* or *Sus vittatus*) การปรับปรุงพันธุ์สุกรจากสุกรป่าจนกลายเป็นสุกรที่เลี้ยงกัน อยู่ในปัจจุบันนั้น เริ่มต้นกันอย่างจริงจังเมื่อศตวรรษที่ 17 ทั้งในทวีปยุโรป อเมริกา และเอเชีย แต่ที่ประสบผลสำเร็จมากที่สุดคือการปรับปรุงพันธุ์สุกรพวก *Sus scrofa* ในทวีปยุโรปและอเมริกา จนในที่สุดสามารถปรับปรุงพันธุ์สุกรได้หลายประเภท และหลายพันธุ์แตกต่างกันออกไป สุกร เหล่านี้ได้ถูกนำไปเลี้ยงตามที่ต่างๆ จนกระทั่งไปทั่วโลก

2.2.2 ประเภทของพันธุ์สุกร

เมื่อประมาณ 70-80 ปีล่วงมาแล้ว สุกรจัดแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ ประเภท มัน (*lard type*) และประเภทเบคอน (*bacon type*) แต่ต่อมานิยมเลี้ยงการบริโภคและปรับปรุงอาหาร ด้วยน้ำมันหมูลดน้อยลง มีการใช้น้ำมันพืชมาทดแทนเนื่องจากกลัวอันตรายจากสาร คอเลสเตอรอล (*cholesterol*) ซึ่งมีปริมาณสูงในน้ำมันจากสัตว์ เป็นเหตุให้นักการปรับปรุงพันธุ์ได้มุ่งปรับปรุง พันธุ์ที่ให้มันมากเป็นสุกรที่ให้เนื้อมาก ตามความต้องการของผู้เลี้ยงและผู้บริโภคจนได้สุกรพันธุ์ เนื้อ (*meat type*) ขึ้นมา ดังนั้นสุกรที่เลี้ยงกันอยู่ในปัจจุบันถ้าแบ่งออกตามความต้องการของผู้

บริโภค ลักษณะของการให้อาหาร และการผสมพันธุ์ของนักปรับปรุงพันธุ์แล้วพอจะแบ่งออกได้ เป็น 3 ประเภทคือ

1. ประเภทมัน (lard type) เป็นสุกรที่ถูกปรับปรุงในยุคต้นคั้นๆ ลักษณะประเภทนี้จะ โตช้า รูปร่างอ้วนกลม ตัวสั้น หัวใหญ่ กางย้อย เนื้อสันเล็ก สะโพกเล็ก มีมันมากกว่าเนื้อ ไม่ เป็นที่ต้องการของตลาดปัจจุบันจึงไม่มีสุกรพันธุ์มันเหลืออยู่เลย โดยเฉพาะในประเทศที่มีการเลี้ยง สุกรเจริญแล้ว เช่น ในยุโรป และอเมริกา ส่วนประเทศไทยสุกรพันธุ์มันที่เลี้ยงกันอยู่ได้แก่ สุกร พันธุ์พื้นเมือง พันธุ์ควาย พันธุ์ราด พันธุ์พวง พันธุ์กระโดน และสุกรพันธุ์ไหหลำ

2. ประเภทพันธุ์เบคอน (bacon type) สุกรประเภทนี้ถูกปรับปรุงให้มีลำตัวยาว ลีกล ิดโตเร็ว ให้ลูกดก เลี้ยงลูกเก่ง ซากสวยมีมันน้อยแต่เนื้อมาก โดยเฉพาะเนื้อที่บริเวณสีข้าง (สามชั้น) ซึ่งชาวยุโรปจะนำไปใช้ทำผลิตภัณฑ์ชนิดหนึ่งเรียกว่า เบคอน (bacon) ดังนั้นสุกร ประเภทนี้จึงได้รับการปรับปรุงพันธุ์และการคัดเลือกให้เป็นพันธุ์ที่มีเนื้อมากกว่ามัน เพื่อที่จะทำให้อันเนื้อบริเวณสีข้างนั้นหนาหรือมีหลายชั้น และมีปริมาณน้อยลง พันธุ์ที่เลี้ยงในประเทศไทยได้ แก่ พันธุ์ดาร์จไวท์ และพันธุ์แลนด์เรซ

3. ประเภทพันธุ์เนื้อ (meat type) ส่วนใหญ่ได้รับการปรับปรุงและคัดเลือกจากพันธุ์ ดั้งเดิมที่มีไขมันมากมาเป็นสุกรพันธุ์ที่สามารถให้เนื้อมากกว่ามัน และอีกพวกหนึ่งเป็นสุกรพันธุ์ ใหม่ที่เกิดจากลูกผสมระหว่างสุกรประเภทพันธุ์มันดั้งเดิมกับสุกรประเภทพันธุ์เบคอน ดังนั้น ลักษณะสุกรประเภทนี้จะมีรูปร่างสันทัด ลำตัวสั้นกว่าประเภทเบคอน ส่วนหลังโค้ง ไหล่และ สะโพกใหญ่ เค้นชัด ลำตัวหนา และลึกลงกว่าประเภทเบคอน พันธุ์ที่นิยมเลี้ยงในประเทศไทยได้แก่ พันธุ์ดูรอด พันธุ์แฮมเชียร์ และพันธุ์เพียนแทรน

ใน โลกนี้มีสุกรอยู่มากมายหลายพันธุ์ แต่เท่าที่สำรวจและเป็นที่ยอมรับกันนั้นมี ประมาณ 87 พันธุ์ด้วยกัน ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในทวีปยุโรป และอเมริกาเหนือ และอีกประมาณ 255 พันธุ์ที่ยังไม่มีการยอมรับว่าเป็นสุกรพันธุ์แท้ แต่สุกรเหล่านี้ก็จัดว่าเป็นสุกรที่มีลักษณะที่แท้ของ มันเองซึ่งแตกต่างกันไปตามลักษณะและถิ่นกำเนิดแต่ละพันธุ์ เช่น สุกรพันธุ์พื้นเมืองของไทย เป็นต้น

สุกรที่เลี้ยงกันอยู่ใน โลกนี้มีมากมายหลายพันธุ์ แต่ที่นับว่าเป็นพันธุ์พื้นเมืองมาในระยะ หลังนี้สุกรพื้นเมืองได้รับเสื่อมความนิยมไปมาก เนื่องจากมีสมรรถภาพการผลิตต่ำไม่เหมาะสม กับการเลี้ยงดูแบบสมัยใหม่ ประกอบกับได้มีการนำเอาสุกรพันธุ์ดีจากต่างประเทศเข้ามาเลี้ยงอย่าง ได้ผลดี ปัจจุบันผู้เลี้ยงจึงหันหน้ามานิยมเลี้ยงสุกรต่างประเทศกันเป็นส่วนมาก สุกรพันธุ์พื้นเมือง จะยังคงเหลืออยู่เฉพาะส่วนสัตว์ และชนบทที่ห่างไกลเท่านั้น

สุกรที่เลี้ยงกันในประเทศไทยปัจจุบันแบ่งออกเป็น 2 พวกใหญ่ๆ คือ สุกรพันธุ์แท้ และสุกรพันธุ์ลูกผสม

สุกรพันธุ์แท้ (purebred) หมายถึงสุกรที่สามารถถ่ายทอดลักษณะที่ประจำพันธุ์ได้ สม่ำเสมอและได้รับการจดทะเบียนขึ้นบัญชีในสมาคมสุกรนั้นแล้ว สุกรพันธุ์นั้นจึงจะเรียกว่าเป็น สุกรพันธุ์แท้เช่นสุกรพันธุ์สีขาวยุโรปที่ผสมกับสุกรพันธุ์สีขาวยุโรปตัวเมีย ได้ลูกออกมาเป็น ลูกสุกรสีขาวยุโรป เก็บลูกหลานกันไว้ผสมพันธุ์กันต่อไป ก็จะออกมาลักษณะเดียวกันเช่นนี้ และเป็นที่ยอมรับของสมาคมโดยการจดทะเบียนไว้จัดเป็นสุกรพันธุ์แท้ ตัวอย่างสุกรพันธุ์แท้ของสหรัฐอเมริกาที่รู้จักกันแพร่หลาย และเคยมีการสั่งซื้อเข้ามาเลี้ยงในประเทศไทยแสดงในตารางที่ 1.

สุกรพันธุ์ลูกผสม (crossbred) หมายถึงสุกรที่เกิดจากการผสมพันธุ์ระหว่างสุกรพันธุ์แท้ ตั้งแต่ 2 พันธุ์ขึ้นไป เพื่อผลประโยชน์ทางการให้ผลผลิตและการค้า ตัวอย่างสุกรพันธุ์ลูกผสมที่มีการพัฒนาขึ้นมาในสหรัฐอเมริกา จากการผสมข้ามพันธุ์สุกรต่างๆ ที่มีอยู่ในตารางที่ 2

สุกรแท้ที่สามารถพบเห็นได้ในประเทศไทยปัจจุบันนี้ คือ

1. สุกรพันธุ์พื้นเมือง (Native Pigs) เป็นสุกรดั้งเดิมที่เราเลี้ยงกันมานานปัจจุบันมีการ เลี้ยงตามชนบทพวกชาวเขา และในหมู่บ้านที่ไม่ได้เลี้ยงสุกรเพื่อเป็นการค้า อาจจะเลี้ยงไว้เพื่อให้ กินเศษอาหารที่เหลือ หรือปล่อยให้หากินเอง บางครั้งเรียกสุกรประเภทนี้ว่า “หมูอมสิน” ลักษณะทั่วไปหลังแอ่น ท้องยาน ขนและผิวหนังโดยทั่วๆ ไปมีสีดำ เจริญเติบโตช้าแต่ให้ลูกดก และเลี้ยงลูกเก่ง เมื่อชำแหละแล้วจะพบว่ามียะวะภายในมาก หนังหนา เปรอร์เซ็นต์เนื้อแดงต่ำ สุกรพื้นเมืองไทยแบ่งออกเป็น

1.1 สุกรพันธุ์ไหหลำ (สุกรจีน) เป็นสุกรที่นำมาจากตอนใต้ของประเทศจีน เป็นเวลานานจนยอมรับว่าเป็นสุกรพันธุ์พื้นเมืองหนึ่งของเมืองไทย เลี้ยงกันมากในภาคกลางและภาคใต้ สี ของสุกรพันธุ์นี้มีทั้งสีดำท้องขาวและสีดำปนขาวสลับกัน มีสีดำบริเวณหัวไหล่ หลัง และบั้นท้าย ท้องสีขาวงมุกยาวคางย้อย หลังแอ่น ไหล่ใหญ่ ลำตัวยาวปานกลาง สะโพกเล็ก ขาและข้อเท้า เหนือกีบไม่ค่อยแข็งแรง สุกรพันธุ์โตเต็มที่มีขนาด 125 - 150 กิโลกรัม สุกรแม่พันธุ์โตเต็มที่ ขนาด 100 - 125 กิโลกรัม อัตราการเจริญเติบโตวันละ 236 กรัม อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำ หนัก 4 - 6 แต่มีประสิทธิภาพในการสืบพันธุ์ได้ดีมาก

1.2 สุกรพันธุ์ควาย บางทีเรียกหมูตาขาว เพราะมีขอบขาวรอบๆ ตาคำ พบทางภาค เหนือลักษณะคล้ายพันธุ์ไหหลำ แต่ส่วนใหญ่ลำตัวสีดำ งมุกยาวตรง และสั้นกว่า มีรอยย่นที่ บริเวณลำตัวมากกว่า ลำตัวเล็กกว่าพันธุ์ไหหลำ ขาและข้อเท้าเหนือกีบไม่แข็งแรงมีสีขาว มักมี ขนาดเล็กกว่าสุกรพันธุ์ไหหลำเล็กน้อย สุกรพ่อพันธุ์โตเต็มที่ขนาด 125 - 150 กิโลกรัม สุกรแม่ พันธุ์โตเต็มที่ขนาด 100 - 125 กิโลกรัม อัตราการเจริญเติบโตวันละ 265 กรัม

1.3 สุกรพันธุ์ราดหรือสุกรพันธุ์กระโดน พบทางตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างบริเวณ จังหวัดสุรินทร์ ศรีสะเกษ และบุรีรัมย์ เป็นสุกรขนาดเล็ก หัวยาวตรง ลำตัวสั้นป้อม (ซี่โครง 8 -

9 คู่) หูเล็กตั้ง หน้าเล็กคล้ายหนู ว่องไว หากินในป่าแก่ง กระดุกเล็ก พ่อสุกรโตเต็มที่ขนาด 90 - 110 กิโลกรัม สุกรแม่พันธุ์โตเต็มที่ขนาด 80 - 90 กิโลกรัม

1.4 สุกรพันธุ์ฟวง พบทางตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มีสีดำหนังหยาบหนา ลำตัวยาวเกือบเท่าสุกรพันธุ์ไหหลำ ไหล่กว้าง สะโพกแคบ หลังแอ่น โตช้า ทนต่อสภาพแวดล้อมได้ดีมาก สุกรพ่อพันธุ์โตเต็มที่ขนาด 90 - 130 กิโลกรัม สุกรแม่พันธุ์โตเต็มที่ขนาด 90 - 100 กิโลกรัม

สุกรพื้นเมืองเหล่านี้ไม่เหมาะสมที่จะเลี้ยงเป็นธุรกิจอาชีพหลัก เพราะที่ไม่คุ้มกับการลงทุนเว้นแต่ว่าจะเลี้ยงไว้ดูเล่นในสวนสัตว์ หรือหน่วยราชการเพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น

2. สุกรพันธุ์ลาร์จไวท์ (Large White) เป็นสุกรพันธุ์แท้ที่เกิดขึ้นใหม่จากการผสมระหว่างพันธุ์ไคเคสเตอร์ เป็นสุกรสีขาว กับสุกรยอร์กเชียร์ (Yorkshire) มีถิ่นกำเนิดอยู่ในแคว้นยอร์กเชียร์ ประเทศอังกฤษ บางครั้งจึงเรียกสุกรพันธุ์นี้ว่าพันธุ์ยอร์กเชียร์ โดยเฉพาะในอเมริกามีการจัดตั้งเป็นสมาคมสุกรยอร์กเชียร์ขึ้น และได้รับการรับรองว่าเป็นสุกรพันธุ์แท้เมื่อปี ค.ศ 1893 ลักษณะประจำพันธุ์ คือผิวหนัง และขนมีสีขาว ใบหูตั้ง (prick ears) ลำตัวยาวเลี้ยงลูกเก่ง และให้ลูกตกเจริญเติบโตเร็วกว่าวันละ 750 กรัม อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำหนักประมาณ 2 - 3 คุณภาพซากดี พ่อพันธุ์โตเต็มที่หนัก 300 - 450 กิโลกรัม แม่พันธุ์หนัก 225 - 360 กิโลกรัม สุกรพันธุ์ลาร์จไวท์ที่นำมาเลี้ยงในประเทศไทยมีหลายสายพันธุ์เช่น ลาร์จไวท์อังกฤษลาร์จไวท์เบลเยียม ลาร์จไวท์เยอรมัน ลาร์จไวท์สวีเดน ลาร์จไวท์แคนาดาและยอร์กเชียร์สหรัฐอเมริกา แต่ละสายพันธุ์มีจุดเด่นในตัว เพื่อผลิตเนื้อสามชั้นทำเบคอน ถ้ามาจากเยอรมันหรือเบลเยียมจะเน้นหลังหนา สะโพกใหญ่ ให้ปริมาณเนื้อแดงมาก เป็นต้น

3. สุกรพันธุ์แลนด์เรซ (Landrace) มีถิ่นกำเนิดในประเทศเดนมาร์ก โดยการปรับปรุงและการคัดเลือกมาจากลูกสุกรผสมระหว่างพันธุ์ลาร์จไวท์และพันธุ์พื้นเมืองของเดนมาร์ก ได้รับการรับรองว่าเป็นสุกรพันธุ์แท้เมื่อปี ค.ศ 1950 ลักษณะประจำพันธุ์ คือผิวหนังและขนสีขาวยาว หัวเรียวเล็ก ใบหูพับ (lop ears) ขนาดของหูไม่แน่นอนแล้วแต่ว่าเป็นสายพันธุ์มาจากประเทศใดเช่นมาจากเนเธอร์แลนด์ สหรัฐอเมริกา หูจะใหญ่ แต่ถ้ามาจากเดนมาร์ก หูจะเล็ก ลำตัวยาวมาก (มีซี่โครงมากกว่าสุกรพันธุ์อื่นๆ 1 คู่ คือมีซี่โครง 16 - 17 คู่) ให้ลูกตก เลี้ยงลูกดี อัตราการเจริญเติบโตประมาณวันละ 700 - 1000 กิโลกรัม อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำหนักดีประมาณ 2 - 3 คุณภาพซากดี สายพันธุ์แลนด์เรซที่มีในประเทศไทยมีหลายพันธุ์เช่น สายพันธุ์เดนมาร์ก อังกฤษ เยอรมัน สหรัฐอเมริกา สวีเดนและเบลเยียม เป็นต้น ซึ่งแต่ละสายพันธุ์ก็มีลักษณะเด่นแตกต่างกันกล่าวคือแลนด์เรซมาจากประเทศเบลเยียม จะมีสะโพกใหญ่ หลังเป็นแผ่นกระดานรองแลนด์เรซจากเดนมาร์กตัวจะยาว สูง หลังบาง ลำตัวลึกลับ หัวเล็ก หูเล็ก แลนด์เรซมาจากอเมริกา

ขาใหญ่ และโตเร็ว เป็นต้น ข้อเสียสุกรพันธุ์นี้คือ ขาลี้ง ทำให้ขาเจ็บบอยเมื่อเลี้ยงบนพื้นคอนกรีต

4. สุกรพันธุ์ดุรอคเจอร์ซี (Duroc jersey) มีถิ่นกำเนิดในภาคตะวันออกของสหรัฐอเมริกา ต้นตระกูลของสุกรพันธุ์นี้ไม่ทราบแน่นอน ทราบเพียงว่ากำเนิดมาจากสุกร 3 พันธุ์คือ เจอร์ซีเรด (Jersey Red) ของมลรัฐนิวเจอร์ซีย์ พันธุ์เรดดุรอค (Red Duroc) ของมลรัฐนิวยอร์ก พันธุ์เรดเบิร์กเชียร์ (Red Berkshire) ของมลรัฐคอนเนคติกัต เดิมเรียกว่าพันธุ์ดุรอคเจอร์ซี (Duroc Jersey) ได้รับรองจากสมาคมว่าเป็นสุกรพันธุ์แท้เมื่อ ค.ศ 1882 ต่อมาเรียกสั้นเข้าจึงกลายเป็นพันธุ์ดุรอค (Duroc) ลักษณะประจำพันธุ์คือผิวหนังและขนมีสีแดง บางครั้งออกสีทองสีแดงออกดำหรือน้ำตาลดำ ใบหูเล็กและปรก เจริญเติบโตเร็ว แข็งแรง บึกบึน ทนต่อสภาพแวดล้อมในเมืองไทยได้ดี คุณภาพซากดีมาก พ่อพันธุ์โตเต็มที่หนัก 340 - 400 กิโลกรัม แม่พันธุ์หนัก 270 - 380 กิโลกรัม ข้อเสียสุกรพันธุ์นี้คือ ให้ลูกไม่ดก เลี้ยงลูกไม่เก่ง สายพันธุ์ดุรอคในประเทศไทยส่วนใหญ่มาจากอเมริกา แต่มีบางที่มาจากเคนนาร์ค แคนนาดา

5. สุกรพันธุ์แฮมเชียร์ (Hamshire) มีถิ่นกำเนิดในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยเชื่อกันว่าครั้งแรกถูกนำไปจากประเทศอังกฤษแล้วมีการปรับปรุงและคัดเลือกพันธุ์ขึ้นในมลรัฐเคนตักกีของสหรัฐอเมริกา ได้รับการยอมรับว่าเป็นสุกรพันธุ์แท้เมื่อ ค.ศ 1893 ลักษณะประจำพันธุ์คือ ผิวหนังและขนจะมีสีดำตลอดยกเว้นบริเวณขาหน้า และไหล่จะมีสีขาวคาด หูตั้ง อัตราการเจริญเติบโตประมาณวันละ 700 กรัม อัตราการเปลี่ยนอาหารเป็นน้ำหนักประมาณ 2 - 3 พ่อพันธุ์โตเต็มที่หนัก 300 - 400 กิโลกรัม แม่พันธุ์หนัก 250 - 340 กิโลกรัม ปัจจุบันประเทศไทยมีเลี้ยงน้อยมาก เนื่องจากว่าลักษณะผิวหนังและขนสีดำไม่เป็นที่ต้องการของคนฆ่าสุกร เนื่องจากชุดขนออกและดำนำไปผสมพันธุ์กับสุกรพันธุ์อื่นจะให้ลูกที่มีจุดสีดำคนซื้อมักตำหนิว่ามีเลือดสุกรพื้นเมืองผสม ทำให้ผู้เลี้ยงลูกกคราคารับซื้อนอกจากนี้ลักษณะความเป็นแม่ก็ไม่ค่อยดีเช่นเดียวกับสุกรดุรอค

6. สุกรพันธุ์เพียนแทรน (Pietrian) มีถิ่นกำเนิดในประเทศเบลเยียม ได้รับการจดทะเบียนเป็นสุกรพันธุ์แท้เมื่อปี ค.ศ 1930 ลักษณะประจำพันธุ์ คือตัวมีสีขาวหม่นและมีจุดสีดำเป็นจุดทั่วไป (Piebald) ลักษณะจุดไม่แน่นอน แต่ลักษณะที่เห็นได้ชัดก็คือลักษณะที่มีกล้ามเนื้อมาก หลังเป็นร่อง สะโพกกลมโต ไหล่ใหญ่ สุกรพันธุ์นี้ไม่ค่อยทนทานต่อสภาพอากาศของประเทศไทยมักจะช็อคตายเมื่ออากาศร้อนมากๆ และมีสมรรถภาพสืบพันธุ์ต่ำกว่าสุกรพันธุ์อื่นๆ ข้อดีสุกรพันธุ์นี้คือให้เนื้อแดงมาก ไขมันสันหลังบาง คุณภาพซากดี แต่เนื้อแดงที่ได้จากจะมีลักษณะชืดเนื้อไม่แน่น และมีน้ำแฉะ (PSE = Pale Soft Exudative) ไม่เป็นที่ต้องการขอลตลาดขายเนื้อสุกรพันธุ์นี้เหมาะที่จะนำไปผลิตลูกสุกรผสมมากกว่าที่จะใช้เป็นพันธุ์แท้เป็นสุกรขุน

7. สุกรเหมยซาน (Meishan) ถิ่นกำเนิดในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เข้ามาในเมืองไทยเมื่อคราวที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ เสด็จเยือนประเทศจีน ทางประเทศจีนได้ถวายสุกร

พันธุ์นี้มาให้ ลักษณะประจำพันธุ์นี้คือท้องยาน หลังแอ่น ผิวออกสีดำไปทางเทา เติบโตเป็น หนุ่ม – สาว เร็ว ให้ลูกตก เลี้ยงลูกเก่ง ต่างจากสุกรพันธุ์พื้นเมืองไทยที่ผิวหนังทั่วตัวจะเหยย่น ตาชั้นเดียว เลี้ยงง่าย ข้อเสียคือ โตช้าประมาณวันละ 400 กรัม เนื้อแดงน้อย ไขมันมาก ซากไม่ดี ไม่เหมาะที่จะนำมาเลี้ยงเป็นการค้า

สุกรพันธุ์อื่นๆ ที่ได้กล่าวข้างต้นจัดเป็นสุกรลูกผสมที่ผลิตขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์ในทางการค้า ประเทศไทยเคยนำเข้ามาเลี้ยงหลายพันธุ์ เช่น พันธุ์ซีเกอร์ (Seghers) พันธุ์ไฮโปร (Hypro) พันธุ์นิวดัลแลนด์ (New Daland) พันธุ์ดีคาลบ (Dekalb) พันธุ์แบบคอก (Babcock) และพันธุ์ลูกผสมของ พี. ไอ. ซี. (P.I.C) ซึ่งลูกสุกรพันธุ์ผสมต่างๆ เหล่านี้เกิดจากการนำเอาสุกรพันธุ์เหล่านี้จะให้ผลผลิตดีกว่าพันธุ์แท้ แต่ถ้าหากเราเก็บลูกสุกรพันธุ์เหล่านี้เอาไว้เป็นพ่อพันธุ์ - แม่พันธุ์ต่อไปเข้ามาใหม่จะได้ผลดี ซึ่งต่างจากพันธุ์แท้ที่เราสามารถเลือกลูกสุกรไว้ทำเป็นพ่อพันธุ์ - แม่พันธุ์ได้ทันที (รัชชัย สิทธิไกรพงษ์, 2540 : 8 - 18)

ตารางที่ 1 สุกรพันธุ์แท้ในประเทศสหรัฐอเมริกา

พันธุ์	แหล่งกำเนิด	สถานที่และปีที่ตั้งสมาคม	ลักษณะประจำพันธุ์
เบอร์กเชียร์ (Berkshire)	อังกฤษ	American Berkshire 601 W.Monroe stree Springfield III.62740 ปี 1884	ลำตัวสีดำ หน้า, ขา และหางขาว หูตั้ง หน้ากลมสั้น
โปแลนด์ไชน่า (Poland China)	ไอโฮโอ สหรัฐอเมริกา	Poland china Record Ass. Inc.P.O. Box B, 368 W. Douglas, Knoxville III. 61448 ปี 1860	ขนสีดำ หน้า,ขาและ หางขาว หูปรก
ดูรอก (Duroc)	นิวยอร์ก นิวเจอร์ซีย์ สหรัฐอเมริกา	United Duroc Swine Registry 1803 W. Detweiller. Drive Peoria III. 61615 ปี 1882	ขนสีแดง หูปรก
แฮมเชียร์ (Hampshire)	เคนตักกี สหรัฐอเมริกา	Hampshire Swine Registry 1111 Main Stree, Peoria III. 61606 ปี 1893	ขนสีดำ มีแถบขาว คาดไหล่จรดขาหน้า หูตั้ง
แลนด์เรซ (Landrace)	เดนมาร์ก	American Landrace Assn. P.O. Box 647, Leabnon,Ind 46052 ปี 1950	ขนสีขาว หูยาว หูปรก หน้ายาว
ยอร์กเชียร์ (Yorkshire)	อังกฤษ	American Yorkshire Club, Inc Box 2417 West Lafayette Ind. 47906 ปี 1893	ขนสีขาว หูตั้ง

ที่มา : รณชัย สิทธิไกรพงษ์, 2540 :13

ตารางที่ 2. พันธุ์สุกรลูกผสมที่เกิดจากการผสมข้ามพันธุ์

พันธุ์	ส่วนประกอบของพันธุ์	แหล่งกำเนิด	ปี	สีขน
ลาคอมเบ (Lacombe)	55% แลนด์เรด 23% เบอร์กเซียร์ 22% เซสเตอร์ไวท์	แคนาดา	1947	สีขาว
แมรีแลนด์ เบอร์ 1 (Maryland No.1)	62% แลนด์เรซ 38% เบอร์กเซียร์	แมรีแลนด์	1951	สีดำและ มีจุดขาว
มินนิโซต้า เบอร์ 1 (Minnesota No.1)	55% แลนด์เรซ 45% แทมเวิรช	มินนิโซต้า สหรัฐอเมริกา	1964	สีแดงอาจ มีจุดดำ
มินนิโซต้า เบอร์ 2 (Minnesota No. 2)	40% ยอร์กเซียร์ 60% โปแลนด์ไชน่า	มินนิโซต้า สหรัฐอเมริกา	1948	สีดำและขาว

ที่มา : รัชชชย สิทธิไกรพงษ์ ; 2540 :14

2.3 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ได้มีผู้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีต่างๆ จำแนกได้ดังนี้
 ภูวดล สาภิเกษตร (2536: 111) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลของการนำนวัตกรรมไปสู่ชุมชน
 ชนบท ศึกษากรณียอมรับการผสมเทียมโค พบว่า เกษตรกรที่มีการยอมรับการผสมเทียมโคจะมีการศึกษาสูงกว่าและมีทัศนคติต่อการผสมเทียมโคที่ดีกว่าผู้ไม่ยอมรับการผสมเทียมโค

รัชดา คูวินันท์ (2538: 90) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีใหม่
 ทางการเกษตรของชาวนา อำเภอกำแพง จังหวัดสิงห์บุรี พบว่าระดับการศึกษาและความถี่ของการ
 ได้รับได้รับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีทางการเกษตร

เอกพงศ์ วรากุล (2532 : 84) ได้ศึกษาปัจจัยการยอมรับการปลูกไม้ดอกเพื่อเป็นรายได้เสริม
 ของเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าระดับการศึกษาของเกษตรกรมีผลต่อการยอมรับ

บุญเกิด บุตตะ (2524 : 16-23) ได้ทำการวิจัยเรื่องลักษณะที่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับ
 เทคโนโลยีการเกษตรในประเทศไทย พบว่าปัจจัยอันหนึ่งที่มีผลทำให้เกษตรกรยอมรับการเปลี่ยนแปลง
 ใหม่ คือ ระดับการศึกษา

อรุณ ยังอยู่ดี (2531 : 81) ได้ทำการศึกษาเรื่องการยอมรับนวัตกรรมการเลี้ยงโคนมของ
 เกษตรกร อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ระดับการศึกษาและรายได้มีความสัมพันธ์กับการ
 ยอมรับ นวัตกรรมการเลี้ยงโคนม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เลอภพ ศิริสันติกุล (2536 : 94) ได้ศึกษาถึงเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับคำแนะนำวิธีปฏิบัติ การปลูกกาแฟอาราบิก้าของชาวเขาเผ่าม้ง ในจังหวัดเชียงใหม่ : กรณีศึกษาหมู่บ้านขุนช่างเคี่ยนและหมู่บ้านม่อนเงาะ พบว่าประสบการณ์ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการยอมรับคำแนะนำวิธีปฏิบัติการปลูกกาแฟอาราบิก้า แต่รายได้และโอกาสในการได้รับคำแนะนำมีความสัมพันธ์กับระดับการยอมรับคำแนะนำวิธีปฏิบัติการปลูกกาแฟอาราบิก้า

ไพบุลย์ สุทธสุภา และคณะ (2527 : 100) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการปลูกกาแฟบนที่สูง พบว่าประสบการณ์มีผลต่อการตัดสินใจในการปลูกกาแฟบนที่สูง

ทนุ ชื่นฟูวุฒิ (2531 : 45) ได้ศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีการปลูกถั่วเหลืองหลังการทำนาของเกษตรกรบ้านแม่ใจ และบ้านหมือ อำเภอมะนัง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่ารายได้ของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กัน การยอมรับเทคโนโลยีการปลูกถั่วเหลืองหลังทำนา

วิทัศน์ เตชะบุญ (2534 : 69) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับงานส่งเสริมการปลูกกาแฟอาราบิก้า ของชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยง อำเภอขุนยวมจังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่าขนาดของพื้นที่ปลูกกาแฟของชาวเขามีความสัมพันธ์กับระดับการยอมรับงานส่งเสริมการปลูกกาแฟอาราบิก้า

ทัศนีย์ ศิริวรรณ (2522 : 65) ได้ศึกษาเรื่องผลกระทบการใช้น้ำชลประทานที่มีผลต่อการยอมรับวิทยาการเกษตรแผนใหม่ ของเกษตรกรในเขตโครงการชลประทานพิจนุโลกพบว่า ขนาดของพื้นที่ทำการเกษตรมีผลต่อการยอมรับวิทยาการเกษตรแผนใหม่

จันทวรรณ ชมวัน (2535 : 57) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ ในพื้นที่อำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมาซึ่งพบว่า จำนวนโคที่เลี้ยงไม่มีผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ แต่การติดต่อเจ้าหน้าที่ไม่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ

สมภพ เพชรรัตน์ (2523 : 88) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับ และไม่ยอมรับเทคโนโลยีการเกษตรของเกษตรกรในโครงการปฏิบัติการพัฒนาสังคม อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง พบว่าขนาดพื้นที่ทำการเกษตร มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการยอมรับเทคโนโลยีการเกษตรของเกษตรกร

จะเห็นได้ว่าปัจจัยต่างๆ ต่อไปนี้คือปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับนวัตกรรมนั้น มีการศึกษาประสบการณ์ รายได้ ขนาดของฟาร์ม และโอกาสในการได้รับคำแนะนำ ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้จะได้นำมาเป็นกรอบแนวคิดในการดำเนินการวิจัย และกำหนดวัตถุประสงค์ของงานวิจัยครั้งนี้ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมของเกษตรกรในการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุสุกรของการเลี้ยงสุกร

ตลอดจนปัญหาและข้อเสนอแนะและอุปสรรคบางประการในด้านพันธุ์สุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยง
สุกรขุนอิสระเขตตะวันออกของประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงาน

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา เพื่อศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์ของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามหัวข้อต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3 การทดสอบแบบสอบถาม

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ เกษตรกรผู้ที่เป็นเจ้าของกิจการฟาร์มสุกรขุนประเภทอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2542 จากเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย จำนวน 750 คน *

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูล โดยการจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์จำนวน 750 ชุด ซึ่งได้รับแบบสอบถามกลับคืนทั้งหมด จำนวนทั้งสิ้น 611 ชุด เป็นแบบสอบถามของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรอิสระ จำนวน 49 ชุด

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ที่สร้างขึ้นมานำไปสอบถามกับเกษตรกร เพื่อจะได้เก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ มีลักษณะเป็นคำถามแบบเปิด (Open-ended question) และ คำถามแบบปิด (Close-ended question) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม ของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุน

* กองแผนงาน กรมปศุสัตว์, 2542

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยี ด้านพันธุศาสตร์ของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระ มีลักษณะคำถามเป็นคำถามปลายปิด (Close-ended question) มีคำถามทั้งหมด 10 ข้อ ในแต่ละข้อมี 4 ตัว โดยการให้คะแนนในการวัดระดับการยอมรับเทคโนโลยี ด้านพันธุศาสตร์ ให้คะแนนแบ่งตามลักษณะการปฏิบัติของเกษตรกรดังนี้

ลักษณะการปฏิบัติของเกษตรกร	ระดับคะแนน
(1) ปฏิบัติในระดับดีมาก	4
(2) ปฏิบัติในระดับปานกลาง	3
(3) ปฏิบัติในระดับพอใช้	2
(4) ปฏิบัติน้อยหรือไม่ปฏิบัติ	1

นำคะแนนการยอมรับเทคโนโลยีของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระทั้ง 49 คน มาหาค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายชื่อ จากนั้นนำค่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้ มาปรับเป็นระดับของการยอมรับเทคโนโลยี ด้านพันธุศาสตร์ ได้ดังนี้

คะแนน 3.28 – 4.00	คะแนน มีการยอมรับเทคโนโลยีในระดับสูง
คะแนน 2.52 - 3.27	คะแนน มีการยอมรับเทคโนโลยีในระดับปานกลาง
คะแนน 1.76 - 2.51	คะแนน มีการยอมรับเทคโนโลยีในระดับพอใช้
คะแนน 1.00 - 1.75	คะแนน มีการยอมรับเทคโนโลยีในระดับน้อย / ไม่ยอมรับ

คะแนนที่ได้จะนำมาแปลค่า เพื่อพิจารณาคะแนนการยอมรับเทคโนโลยีของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระ โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน, 2527 : 29)

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น (Class Interval)} &= \text{Range} / k \\ &= (X_{\max} - X_{\min}) / k \\ \text{เมื่อ Range} &= \text{พิสัย} \\ X_{\max} &= \text{คะแนนสูงสุด} \\ X_{\min} &= \text{คะแนนต่ำสุด} \\ k &= \text{จำนวนชั้น} \end{aligned}$$

ในการวิจัยครั้งนี้ เทคโนโลยีด้านพันธุศาสตร์ของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระ ได้กำหนด

ในการวิจัยครั้งนี้ เทคโนโลยีด้านพันธุศาสตร์ของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระ ได้กำหนด

คะแนนสูงสุด	=	4	คะแนน
คะแนนต่ำสุด	=	1	คะแนน
จำนวนชั้น	=	4	ชั้น

$$\text{แทนค่าสูตรในอันตรภาคชั้น} = (4-1)/4 = 0.75$$

นำคะแนนการยอมรับเทคโนโลยีการเลี้ยงสุกรขุนด้านพันธุศาสตร์ของเกษตรกร ผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระรวมทั้งสิ้น 40 คะแนน มาปรับระดับการยอมรับเทคโนโลยีการเลี้ยงสุกรขุนด้านพันธุศาสตร์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้ดังนี้

- คะแนน 32.53 – 40.00 คะแนน มีการยอมรับเทคโนโลยีในระดับสูง
- คะแนน 25.02 – 32.52 คะแนน มีการยอมรับเทคโนโลยีในระดับปานกลาง
- คะแนน 17.51 – 25.01 คะแนน มีการยอมรับเทคโนโลยีในระดับพอใช้
- คะแนน 10.00 – 17.50 คะแนน มีการยอมรับเทคโนโลยีในระดับน้อย/ไม่ยอมรับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคตลอดจนข้อเสนอแนะบางประการด้านพันธุศาสตร์ของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรอิสระ โดยเป็นคำถามเปิด (Open-ended question)

3.3 การทดสอบแบบสอบถาม

ก่อนที่จะนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจริง ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบเพื่อความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหาในแบบสอบถาม (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ช่วยในการตรวจสอบ และได้้นำแบบสอบถาม ไปทดลองใช้ (Try Out) กับเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในจังหวัดนครปฐม ซึ่งมีลักษณะพื้นฐานทางด้านเศรษฐกิจ และสังคม ใกล้เคียงกับประชากรที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 20 ราย แล้วหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538 : 200)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S^2_i}{S^2_t} \right]$$

เมื่อ α = แทนค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

S^2_i = แทนคะแนน ความแปรปรวนแต่ละข้อ

S^2_t = แทนคะแนน ความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

n = แทนจำนวนข้อของเครื่องมือวัด

แทนค่าในสูตร ได้คุณภาพของแบบทดสอบทั้งฉบับ = 0.1226

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำหนังสือจากงานธุรการ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้รับรองการทำการวิจัย แล้วส่งถึงเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการกรอกแบบสอบถามและส่งแบบสอบถามกลับตามเวลาที่กำหนด (ระหว่าง วันที่ 15 มกราคม 2544 ถึงวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2544) ซึ่งผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยัง เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ทางไปรษณีย์ จำนวน 750 ชุด เท่ากับจำนวนเกษตรกรที่มีรายชื่อและที่อยู่ ตามข้อมูลของกองแผนงาน กรมปศุสัตว์ ซึ่งได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 611 ชุด คิดเป็นจำนวนร้อยละ 81.46

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows วิเคราะห์ข้อมูลประกอบไปด้วยสถิติดังนี้

ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าคะแนนเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายเชิงพรรณนาข้อมูลด้านลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ ในการเลี้ยงสุกรขุนรายได้รวมของเกษตรกรทั้งปี จำนวนสุกรขุนภายในฟาร์ม และโอกาสในการได้รับคำแนะนำวิชาการด้านการเลี้ยงสุกรขุนและการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกร

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิจารณ์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพพื้นฐานบางประการของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงของประเทศไทย เพื่อศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงของประเทศไทย และเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคด้านพันธุ์สุกรในการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงของประเทศไทย ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1 ข้อมูลสภาพพื้นฐานทางลักษณะส่วนบุคคลของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระ

ตารางที่ 4.1 แสดงเพศของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงของประเทศไทย

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ(%)
ชาย	43	87.76
หญิง	6	12.24
รวม	49	100.00

จากตารางที่ 4.1 แสดงเพศของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงของประเทศไทยทั้งหมดจำนวน 49 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 87.76) และเพศหญิง (ร้อยละ 12.24)

จากตารางที่ 4.3 แสดงระดับการศึกษาของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกของประเทศไทย พบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 44.90) รองลงมาที่มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ร้อยละ 20.41) และมีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 18.37)

ตารางที่ 4.4 แสดงประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกของประเทศไทย

ประสบการณ์ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ(%)
1-9	23	46.90
10-19	12	24.49
20-29	8	16.33
30-39	4	8.2
40-49	2	4.08
รวม	49	100.00
ประสบการณ์ต่ำสุด 1 ปี	ประสบการณ์เฉลี่ย 13.85 ปี	
ประสบการณ์สูงสุด 49 ปี	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11.43	

จากตารางที่ 4.4 แสดงประสบการณ์จากการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกของประเทศไทย พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระมีประสบการณ์เฉลี่ย 13.85 ปี มีประสบการณ์ต่ำสุดคือ 1 ปี สูงสุด 49 ปี ซึ่งส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกรขุนระหว่าง 1-9 ปี (ร้อยละ 46.90) รองลงมา มีประสบการณ์เลี้ยงสุกรขุนระหว่าง 10-19 ปี (ร้อยละ 24.49) และมีประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกรขุนที่ระหว่าง 20-29 ปี (ร้อยละ 16.33)

จากตารางที่ 4.6 แสดงโอกาสในการได้รับคำแนะนำจากนักวิชาการทางด้านการจัดการของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงของประเทศไทย พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ได้รับคำแนะนำจากนักวิชาการ (ร้อยละ 77.55) รองลงมาเกษตรกรได้รับคำแนะนำจากนักวิชาการจำนวน 1 ครั้ง (ร้อยละ 16.33) ได้รับคำแนะนำจากนักวิชาการจำนวน 2 ครั้ง (ร้อยละ 4.08) และได้รับคำแนะนำจากนักวิชาการ 4 ครั้ง (ร้อยละ 2.04)

ตารางที่ 4.7 แสดงรายได้จากฟาร์มในปี พ.ศ. 2542 โดยไม่หักค่าใช้จ่ายของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงของประเทศไทย

รายได้ (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
น้อยกว่า 80,000	16	32.64
80,001-160,000	9	18.37
160,001-240,000	3	6.12
240,001-320,000	5	10.20
320,001-400,000	4	8.20
มากกว่า 400,000	12	24.49
รวม	49	100.00
รายได้ต่ำสุด 30,000 บาท		รายได้เฉลี่ย 529,642.85 บาท
รายได้สูงสุด 3,864,000 บาท		ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1,751,281

จากตารางที่ 4.7 แสดงรายได้จากฟาร์มในปี พ.ศ. 2542 โดยไม่หักค่าใช้จ่ายของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงของประเทศไทย พบว่า เกษตรกรมีรายได้เฉลี่ย 529,642.85 บาท มีรายได้ต่ำสุด 30,000 บาท รายได้สูงสุด 3,864,000 บาท เกษตรกรส่วนใหญ่มีรายได้น้อยกว่า 80,000 (ร้อยละ 32.64) รองลงมา มีรายได้มากกว่า 400,000 บาท (ร้อยละ 24.49) และมีรายได้อยู่ในช่วง 80,001-160,000 บาท (ร้อยละ 18.37)

ตารางที่ 4.8 แสดงวิธีการขายสุกรขุนในฟาร์มของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกของประเทศไทย

วิธีการขายสุกรขุน	จำนวน (คน)	ร้อยละ(%)
ขายถึงผู้บริโภคโดยตรง	8	16.33
ขายผ่านพ่อค้า-แม่ค้าในตลาดหรือสหกรณ์	12	24.49
ขายผ่านพ่อค้าคนกลางหรือบริษัท	29	59.18
รวม	49	100.00

จากตารางที่ 4.8 แสดงวิธีการขายสุกรขุนในฟาร์มของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกของประเทศไทย พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนเกินกว่าครึ่งขายสุกรขุนโดยผ่านพ่อค้าคนกลางหรือบริษัท (ร้อยละ 59.18) รองลงมาขายสุกรขุนผ่านพ่อค้า-แม่ค้าในตลาดหรือสหกรณ์ (ร้อยละ 24.49) และขายสุกรขุนถึงผู้บริโภคโดยตรง (ร้อยละ 16.33)

4.2 การยอมรับเทคโนโลยีการเลี้ยงสุกรขุนด้านพันธุ์สุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงอิสระในเขตภาคตะวันออกของประเทศไทย

จากการวิเคราะห์การยอมรับเทคโนโลยีการเลี้ยงสุกรขุนด้านพันธุ์สุกรของเกษตรกรอิสระในเขตภาคตะวันออกของประเทศไทยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นการวิเคราะห์การยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกร เป็นรายชื่อแสดงเป็นค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อพิจารณาระดับการยอมรับเทคโนโลยีของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.9 แสดงการยอมรับเทคโนโลยีการเลี้ยงสุกรขุนด้านพันธุ์สุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุน
อิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงของประเทศไทย

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)	ค่าคะแนน เฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
N=49				
1.หลักเกณฑ์ในการเลือกพันธุ์สุกรที่นำมาเลี้ยง				
- คำนแนะนำจากเกษตรกรที่รู้จัก	5	10.20		
- จากคำแนะนำของนักวิชาการ	8	16.33		
- ตามความต้องการของตลาด	28	57.14		
- ไม่มีหลักเกณฑ์	8	16.33	1.92	0.92
(ยอมรับระดับพอใช้)				
2.เวลาที่ซื้อลูกสุกรมีการเช็คราคาลูกสุกรขุน				
- ฟาร์มขายรายย่อย	12	24.49		
- ฟาร์มใหญ่ทั่วไป	11	22.45		
- บริษัทใหญ่ที่เชื่อถือได้	23	46.93		
- ไม่มีมีการเช็คเลย	3	6.13	3.10	0.97
(ยอมรับระดับปานกลาง)				
3.วิธีการเลือกซื้อลูกสุกร				
- ไม่ได้ให้ความสนใจในเรื่องนี้	2	4.08		
- ทางฟาร์มคัดเลือกและจัดส่งให้	14	28.57		
- ไปซื้อด้วยตนเองแต่ไม่ได้คัดเลือก	7	14.29		
- ไปซื้อและคัดเลือกด้วยตนเอง	26	53.06	3.16	0.97
(ยอมรับระดับปานกลาง)				
4.ในการซื้อลูกสุกรได้มีการต่อรองราคาลูกสุกร				
- ต่อรองทุกครั้ง	9	18.37		
- ต่อรองเป็นบางครั้ง	13	26.53		
- ส่วนใหญ่จะต่อรอง	7	14.29		
- ไม่ได้ต่อรองเลย	20	40.81	2.10	1.12
(ยอมรับระดับพอใช้)				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)	ค่าคะแนน เฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
N=49				
5. ชื่อพันธุ์สุกรที่เลี้ยง				
- ทราบชื่อพันธุ์ (โปรดระบุพันธุ์...)	33	67.35		
- ไม่ทราบชื่อพันธุ์แต่ทราบแหล่งที่มา	6	12.25		
- ไม่ทราบชื่อพันธุ์และแหล่งที่มา	5	10.20		
- ชื่อพันธุ์อะไรก็ได้ไม่คำนึงถึง	5	10.20	3.36	1.02
(ยอมรับระดับสูง)				
6. ที่แหล่งจัดซื้อลูกสุกร				
- รถเร่ขายลูกสุกร	0	0.00		
- ฟาร์มเกษตรกรรายย่อย	13	26.53		
- ฟาร์มทั่วไป	12	24.49		
- ฟาร์มที่เชื่อถือได้	24	48.98	3.24	0.82
(ยอมรับระดับปานกลาง)				
7. ในการเลี้ยงสุกรขุนมีการคาดการณ์ถึงในเรื่อง				
- ราคาซื้อและราคาขาย	26	53.06		
- ราคาขายแต่ไม่ได้คำนึงถึงราคาซื้อ	4	8.16		
- ราคาซื้อแต่ไม่ได้คำนึงถึงราคาขาย	5	10.21		
- ไม่ได้คำนึงถึงเรื่องนี้เลย	14	28.57	1.81	1.31
(ยอมรับระดับพอใช้)				
8. น้ำหนักสุกรที่นำเข้ามาเลี้ยงเริ่มต้นมีน้ำหนัก				
- น้อยกว่า 10 กิโลกรัม	3	6.12		
- 10 – 15 กิโลกรัม	6	12.25		
- 15 – 20 กิโลกรัม	26	53.06		
- มากกว่า 20 กิโลกรัม	14	28.57	3.28	0.90
(ยอมรับระดับสูง)				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)	ค่าคะแนน เฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
N=49				
9.การตรวจสอบน้ำหนักลูกสุกรขุนที่นำมาเลี้ยง				
- ไม่ค้ำนึ่งถึง	5	10.20		
- มีการตรวจสอบน้ำหนักทุกครั้ง	28	57.14		
- มีการตรวจสอบน้ำหนักเป็นบางครั้ง	10	20.41		
-มีการตรวจสอบน้ำหนักเกือบทุกครั้ง	6	12.25	2.59	1.07
(ยอมรับระดับปานกลาง)				
10.การซื้อลูกสุกรขุนเข้ามาเลี้ยงได้มีการทำ				
โปรแกรมวัคซีนเพิ่มเติมจากโปรแกรม				
หลักที่ทางฟาร์มทำมาไว้				
- มีการทำวัคซีนเพิ่มเติมทุกครั้ง				
ทุกชนิดที่เคยได้ยิน	11	22.45		
- มีการทำวัคซีนเพิ่มเติมเป็นบางชนิด				
ที่มีปัญหาในฟาร์ม	28	57.14		
- มีการทำวัคซีนเพิ่มเติมเป็นบางครั้ง	8	16.33		
- ไม่ได้ค้ำนึ่งถึงเรื่องนี้เลย	2	4.08	2.97	0.55
(ยอมรับระดับปานกลาง)				

ตารางที่ 4.9 แสดงการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงของประเทศไทย สามารถสรุปได้ดังนี้

หลักเกณฑ์ในการเลือกพันธุ์สุกรที่นำมาเลี้ยง จากการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกพันธุ์สุกรตามความต้องการของตลาด (ร้อยละ 57.14) รองลงมาพิจารณาจากคำแนะนำของนักวิชาการ (ร้อยละ 16.33) และพิจารณาคำแนะนำจากเกษตรกรที่รู้จัก (ร้อยละ 10.20) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.92 สรุปได้ว่าการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรอยู่ในระดับพอใช้

การเช็คราคาลูกสุกรขุน จากการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีการตรวจเช็คราคากับบริษัทใหญ่ที่เชื่อถือได้ (ร้อยละ 46.93) รองลงมา มีการเช็คราคาลูกสุกรจากฟาร์มขายรายย่อย (ร้อยละ 22.94) มีการเช็คราคาลูกสุกรจากฟาร์มใหญ่ทั่วไป (ร้อยละ 22.45) และไม่มีมีการเช็คราคาเลย เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ร้อยละ 6.12) โดยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.10 สรุปได้ว่าการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรอยู่ในระดับปานกลาง

วิธีการเลือกซื้อลูกสุกรขุน จากการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องวิธีการเลือกซื้อลูกสุกร โดยจะไปซื้อและคัดเลือกเองด้วยตนเอง (ร้อยละ 53.06) รองลงมาทางฟาร์มคัดเลือกและจัดส่งให้ (ร้อยละ 28.57) เกษตรกรไปซื้อด้วยตนเองแต่ไม่ได้คัดเลือก (ร้อยละ 14.29) และไม่ได้ให้ความสนใจเรื่องวิธีการเลือกซื้อลูกสุกร (ร้อยละ 4.08) โดยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.16 สรุปได้ว่าการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรอยู่ในระดับปานกลาง

การต่อรองราคาลูกสุกรขุน จากการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ได้ต่อรองราคาเลย (ร้อยละ 40.81) รองลงมามีการต่อรองเป็นบางครั้ง (ร้อยละ 26.53) มีการต่อรองทุกครั้ง (ร้อยละ 18.37) ต่อร์องราคาเป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 14.29) โดยค่าคะแนนเฉลี่ย 2.10 สรุปได้ว่าการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรอยู่ในระดับพอใช้

ชื่อพันธุ์สุกรที่เกษตรกรนำมาเลี้ยง จากการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ทราบชื่อพันธุ์สุกร (ร้อยละ 67.35) รองลงมาไม่ทราบชื่อพันธุ์แต่ทราบแหล่งที่มา (ร้อยละ 12.25) และไม่ทราบชื่อพันธุ์สุกรเลย (ร้อยละ 10.20) โดยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.36 สรุปได้ว่าการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรในระดับสูง

แหล่งที่จัดซื้อลูกสุกร จากการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีการจัดซื้อลูกสุกรจากฟาร์มที่เชื่อถือได้ (ร้อยละ 48.98) รองลงมามีการจัดซื้อจากฟาร์มทั่วไป (ร้อยละ 26.53) และมีการจัดซื้อจากฟาร์มเกษตรกรรายย่อย (ร้อยละ 24.94) โดยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.24 สรุปได้ว่าการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรอยู่ในระดับปานกลาง

การคาดการณ์ในการเลี้ยงสุกรขุน จากการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีการคาดการณ์ราคาซื้อและราคาขาย (ร้อยละ 53.06) รองลงมาไม่ได้คำนึงถึงเรื่องการคาดการณ์ราคา (ร้อยละ 28.97) มีการคาดการณ์ราคาซื้อแต่ไม่ได้คำนึงถึงราคาขาย (ร้อยละ 10.21) และมีการคาดการณ์ราคาขายแต่ไม่ได้คำนึงถึงราคาซื้อ (ร้อยละ 8.16) โดยค่าคะแนนเฉลี่ย 1.81 สรุปได้ว่าการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรอยู่ในระดับพอใช้

น้ำหนักเริ่มต้นของลูกสุกรขุนที่นำเข้ามาเลี้ยง จากการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่นำลูกสุกรเข้ามาเลี้ยงโดยมีน้ำหนัก 15 – 20 กิโลกรัม (ร้อยละ 53.06) รองลงมา มีน้ำหนัก 20 กิโลกรัมขึ้นไป (ร้อยละ 28.57) มีน้ำหนัก 10 – 15 กิโลกรัม (ร้อยละ 12.25) และมีน้ำหนักน้อยกว่า 10 กิโลกรัม (ร้อยละ 6.12) โดยค่าคะแนนเฉลี่ย 3.28 สรุปได้ว่าการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรอยู่ในระดับสูง

การตรวจสอบน้ำหนักลูกสุกรที่นำมาเลี้ยง จากการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีการตรวจสอบน้ำหนักทุกครั้ง (ร้อยละ 57.14) รองลงมา มีการตรวจสอบน้ำหนักเป็นบางครั้ง (ร้อยละ 20.41) มีการตรวจสอบน้ำหนักเกือบทุกครั้ง (ร้อยละ 12.25) และไม่คำนึงถึงการตรวจสอบน้ำหนักเลย (ร้อยละ 10.20) โดยค่าคะแนนเฉลี่ย 2.95 สรุปได้ว่าการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรในระดับปานกลาง

การทำโปรแกรมวัคซีนเพิ่มเติมจากโปรแกรมหลักที่ทางฟาร์มทำมาให้ จากการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีการทำวัคซีนเพิ่มเติมเป็นบางชนิดที่มีปัญหาในฟาร์ม (ร้อยละ 57.14) รองลงมา มีการทำวัคซีนเพิ่มเติมทุกครั้งทุกชนิดที่เคยได้ยืมมา (ร้อยละ 22.45) มีการทำวัคซีนเพิ่มเติมเป็นบางครั้ง (ร้อยละ 16.33) และไม่ได้คำนึงถึงการทำวัคซีนเลย (ร้อยละ 4.08) โดยค่าคะแนนเฉลี่ย 2.97 สรุปได้ว่าการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์อยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 2 การวัดระดับการยอมรับเทคโนโลยีแสดงเป็นคะแนนรวมของการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์ของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

ตารางที่ 4.10 แสดงระดับการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์ของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย เป็นคะแนนรวม

ระดับการยอมรับเทคโนโลยี	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)	ค่าคะแนน เฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน
มีการยอมรับเทคโนโลยีระดับสูง (32.53 – 40.00 คะแนน)	17	34.70		
มีการยอมรับเทคโนโลยีระดับปานกลาง (25.02 – 32.52 คะแนน)	25	51.02		
มีการยอมรับระดับพอใช้ (17.51 – 25.01 คะแนน)	7	14.28		
มีการยอมรับเทคโนโลยีระดับน้อย (10.00 – 17.50 คะแนน)	0	0.00		
รวม	46	100.00	27.6	1.26

(ยอมรับปานกลาง)

ตารางที่ 4.10 แสดงระดับการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงของประเทศไทย เป็นคะแนนรวม พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีการยอมรับเทคโนโลยีการเลี้ยงสุกรขุนด้านพันธุ์ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 51.02) และมีการยอมรับเทคโนโลยีในระดับสูง (ร้อยละ 34.70) มีการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรในระดับพอใช้ (ร้อยละ 14.28) โดยค่าคะแนนเฉลี่ย 27.56 สรุปได้ว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงของประเทศไทยมีการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรอยู่ในระดับปานกลาง

4.3 ปัญหาและอุปสรรคด้านพันธุ์สุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงของประเทศไทย

จากการศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคต่างๆ และข้อเสนอแนะในการเลี้ยงสุกรขุนด้านพันธุ์สุกร พบว่า เกษตรกรที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดไม่ได้แสดงปัญหาและข้อเสนอแนะด้านพันธุ์สุกรผู้เลี้ยงสุกรขุน

4.4 วิจารณ์ผล

จากการศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงของประเทศไทย พบประเด็นที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

4.4.1 ทางด้านสภาพพื้นฐานของเกษตรกร

จากการวิจัย พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ย 48.42 ปี ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกรขุนเฉลี่ย 13.85 ปี ซึ่งจะเห็นได้ว่า เกษตรกรที่รับผิดชอบในดูแลกิจการฟาร์มอิสระส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่มียุเฉลี่ยค่อนข้างมาก และดำเนินกิจการเลี้ยงสุกรขุนอิสระมานาน โดยพิจารณาจากประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกรขุนแสดงให้เห็นว่า เกษตรกรที่เลี้ยงสุกรขุนอิสระนั้น ถึงแม้เกษตรกรจะมีการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ยังสามารถที่จะดำเนินกิจการและมีรายได้ตลอดปีสูง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ลักษณะพื้นฐานที่กล่าวมาข้างต้นนั้นมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระนั้นสามารถดูแลกิจการมาได้จนถึงปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับ เทพ พงษ์พานิช (2527 : 310-311) ที่กล่าวว่า เกษตรกรสามารถเรียนรู้ได้ก็ต่อเมื่อเขามีความปรารถนา และนำเอาความรู้นั้นไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์กับตัวของเกษตรกรเอง และเมื่อเกษตรกรมองเห็นคุณค่าหรือประโยชน์ในสิ่งที่ทำแล้วเกษตรกรย่อมที่จะพยายามเรียนรู้ความผิดพลาดแล้วทำการแก้ไข จนมีความชำนาญ และนอกจากนี้ยังมีปัจจัยอีกมากมายที่ทำให้เกษตรกรมีอัตราการยอมรับ มาก น้อย ช้า เร็ว แตกต่างกันไป เช่น การศึกษา อายุ ฐานะทางเศรษฐกิจ เป็นต้น

โอกาสของการได้รับคำแนะนำทางด้านวิชาการในการเลี้ยงสุกรขุนจากการศึกษา พบว่า เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระส่วนใหญ่ไม่ได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการเลี้ยงสุกรขุนแต่เมื่อพิจารณา การยอมรับเทคโนโลยีของเกษตรกรด้านพันธุ์ พบว่า เกษตรกรมีการยอมรับเทคโนโลยีในระดับ สูง 2 รายการ แสดงให้เห็นว่า โอกาสในการได้รับคำแนะนำทางด้านวิชาการไม่มีผลต่อการยอมรับ เทคโนโลยี ซึ่งสอดคล้องกับ รัชดา ตูวินันท์ (2538 : 90) ที่ทำการศึกษาดังกล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีใหม่ทางการเกษตร ของชาวนา อำเภอท่าช้าง จังหวัดสิงห์บุรี พบว่า โอกาสในการได้รับคำแนะนำไม่มีความแตกต่างกัน ทางด้านการยอมรับเทคโนโลยีใหม่ทางการเกษตรของชาวนา

4.2.2 การยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรของผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย จากผลการศึกษาเกษตรกร ผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระมีการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลางแต่มีอยู่ 2 รายการ ที่มีการยอมรับในระดับสูงจึงเป็นที่น่าสังเกตดังต่อไปนี้คือ

ชื่อพันธุ์สุกรที่เลี้ยง จากการศึกษาค้นคว้า พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ทราบชื่อพันธุ์สุกรและได้นำสายพันธุ์ต่างประเทศเข้ามาเลี้ยง (ร้อยละ 67.35) และมีค่าคะแนนเฉลี่ยของการยอมรับยอมรับเทคโนโลยี 3.36 สรุปได้ว่าการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับ รณชัย สิทธิไกรพงษ์ (2540 : 40) ที่กล่าวว่า มีสุกรมากมายหลายพันธุ์เป็นที่ยอมรับกันนั้นมี ประมาณ 87 พันธุ์ด้วยกัน แต่สุกรเหล่านี้เป็นสุกรที่มีลักษณะที่แท้ของมัน ซึ่งแตกต่างกันไปตามลักษณะและถิ่นกำเนิดของแต่ละพันธุ์ เช่น สุกรพันธุ์พื้นเมืองของไทย เป็นต้น แต่ในระยะหลังนี้ สุกรพันธุ์พื้นเมืองได้เสื่อมความนิยมลงไปมาก เนื่องจากมีสภาพการผลิตจำวนไม่เหมาะสมกับการเลี้ยงแบบสมัยใหม่ ประกอบกับได้มีการสุกรพันธุ์ดีจากต่างประเทศเข้ามาเลี้ยง อย่างไม่ได้ผลดี ปัจจุบันผู้เลี้ยงสุกรพันธุ์ต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่

นำสุกรเข้ามาเลี้ยงเริ่มต้นน้ำหนัก จากการศึกษาค้นคว้า พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่มีการนำสุกรเข้ามาเลี้ยงเริ่มต้นน้ำหนัก 15 – 20 กิโลกรัม (ร้อยละ 53.06) และมีค่าคะแนนเฉลี่ยของการยอมรับยอมรับเทคโนโลยี 3.28 สรุปได้ว่าเกษตรกรส่วนใหญ่มีการยอมรับเทคโนโลยีในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับ เทพ พงษ์พานิชย์ (2527 : 310) ที่กล่าวว่า เกษตรกรที่มีความสนใจที่จะแสวงหาความรู้อยู่ตลอดเวลาจะมีการยอมรับเทคโนโลยีที่ดีกว่าเกษตรกรที่ไม่ขวนขวายหาความรู้ เช่น เดียวกันการที่เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุน มีการตรวจสอบน้ำหนักสุกรอยู่ตลอดเวลา ก็แสดงว่าเกษตรกรมีการสนใจน้ำหนักลูกสุกรที่จะนำเข้ามาเลี้ยงสุกรขุนมีน้ำหนัก 15 – 20 กิโลกรัมเพราะจะได้ลูกสุกรที่แข็งแรงดีสามารถกินอาหารได้และทนต่อสภาพแวดล้อมได้ดี แสดงว่าเกษตรกรมีความเข้าใจ ในเรื่องของกลไกเรื่องน้ำหนัก เป็นอย่างดี

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศไทยที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพพื้นฐานทางด้านลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรขุน และเพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคในด้านพันธุ์ของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศไทย

ประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ เป็นเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศไทยจำนวน 49 คน

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

5.1.1 การศึกษาข้อมูลทางด้านลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคมสามารถสรุปได้ดังนี้

จากการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 87.76) มีอายุ ระหว่าง 41-50 ปี (ร้อยละ 30.60) มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 44.90) มีประสบการณ์จากการเลี้ยงสุกรขุนระหว่าง 1-9 ปี (ร้อยละ 46.93) ในแต่ละฟาร์มมีการเลี้ยงสุกรขุนน้อยกว่า 100 ตัว (ร้อยละ 81.63) และส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้รับคำแนะนำ ในด้านวิชาการไม่ว่าจะเป็นแหล่งใดก็ตาม (ร้อยละ 77.55) มีรายได้จากการจำหน่ายสุกรขุนตลอดทั้งปี 2542 น้อยกว่า 80,000 บาท (ร้อยละ 32.64) และการขายสุกรขุนภายในฟาร์ม โดยผ่านพ่อค้าคนกลาง หรือบริษัท (ร้อยละ 51.18)

5.1.2 ข้อมูลด้านการยอมรับเทคโนโลยีทางการเกษตรในด้านพันธุ์สุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนประเภทอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ของประเทศไทยโดยสรุปได้ ดังนี้

จากการวัดระดับการยอมรับเทคโนโลยีการเลี้ยงสุกรขุนของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระพบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่ยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาการยอมรับเทคโนโลยีเป็นรายข้อสามารถสรุปได้สามารถอธิบายได้ดังนี้

**การยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระที่อยู่ในระดับสูง
ได้แก่**

ชื่อพันธุ์สุกรที่เกษตรกรเลี้ยง จากการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ทราบชื่อพันธุ์สุกร (ร้อยละ 67.35) ไม่ทราบชื่อพันธุ์แต่ทราบแหล่งที่มา (ร้อยละ 12.25) และไม่ทราบชื่อพันธุ์สุกรขุนเลย (ร้อยละ 10.20) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.36

น้ำหนักเริ่มต้นของสุกรที่นำเข้ามาเลี้ยงส่วนใหญ่มีน้ำหนัก 15 – 20 กิโลกรัม (ร้อยละ 53.06) มีน้ำหนัก 20 กิโลกรัม (ร้อยละ 28.57) มีน้ำหนัก 10 – 15 กิโลกรัม (ร้อยละ 12.25) และมีน้ำหนักน้อยกว่า 10 กิโลกรัม (ร้อยละ 6.12) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.28

**การยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระที่อยู่ในระดับปานกลาง
ได้แก่**

การเช็คราคาลูกสุกรขุนตอนซื้อ จากการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีการตรวจเช็คราคากับบริษัทที่เชื่อถือได้ (ร้อยละ 46.93) มีการเช็คราคาลูกสุกรจากฟาร์มขายรายย่อย (ร้อยละ 22.94) มีการเช็คราคาลูกสุกรจากฟาร์มใหญ่ทั่วไป (ร้อยละ 22.45) และไม่มีการเช็คราคาเลย (ร้อยละ 6.12) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.10

วิธีการเลือกซื้อลูกสุกรขุน จากการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่จะไปซื้อและคัดเลือกด้วยตนเอง (ร้อยละ 53.06) ทางฟาร์มคัดเลือกและจัดส่งให้ (ร้อยละ 28.57) ไปซื้อด้วยตนเองแต่ไม่ได้คัดเลือก (ร้อยละ 14.29) และไม่ได้ให้ความสนใจในการเลือกซื้อลูกสุกรเลย (ร้อยละ 4.08) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.16

แหล่งที่จัดซื้อลูกสุกร จากการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีการจัดซื้อลูกสุกรจากฟาร์มที่เชื่อถือได้ (ร้อยละ 48.98) มีการจัดซื้อจากฟาร์มทั่วไป (ร้อยละ 26.53) และมีการจัดซื้อจากฟาร์มเกษตรกรรายย่อย (ร้อยละ 24.94) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.24

การตรวจสอบน้ำหนักลูกสุกรที่นำเข้ามาเลี้ยง จากการศึกษา พบว่า เกษตรกรมีการตรวจสอบน้ำหนักทุกครั้ง (ร้อยละ 57.14) มีการตรวจสอบน้ำหนักเป็นบางครั้ง (ร้อยละ 20.41) มีการตรวจสอบน้ำหนักเกือบทุกครั้ง (ร้อยละ 12.25) และไม่คำนึงถึงการตรวจสอบน้ำหนัก (ร้อยละ 10.20) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.95

การทำโปรแกรมวัคซีนเพิ่มเติมจากโปรแกรมหลักที่ทางฟาร์มทำมาให้ จากการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีการทำวัคซีนเพิ่มเติมเป็นบางชนิดที่มีปัญหาในทางฟาร์ม (ร้อยละ 57.14) มีการทำวัคซีนเพิ่มเติมทุกครั้งทุกชนิดที่ได้ยินมา (ร้อยละ 22.45) มีการทำวัคซีนเพิ่มเติมเป็นบางครั้ง (ร้อยละ 16.33) และไม่มีการทำวัคซีน (ร้อยละ 4.08) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.97

การยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระที่อยู่ในระดับพอใช้ ได้แก่

หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกพันธุ์สุกร จากการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีการเลือกพันธุ์สุกรตามความต้องการของตลาด (ร้อยละ 57.14) คัดเลือกจากคำแนะนำของนักวิชาการ (ร้อยละ 16.33) และคำแนะนำของเกษตรกรที่รู้จัก (ร้อยละ 10.20) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.92

การซื้อลูกสุกรได้มีการต่อรองราคาลูกสุกร จากการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ได้มีการต่อรองราคาเลย (ร้อยละ 40.81) ต่อรองเป็นบางครั้ง (ร้อยละ 26.53) ต่อรองทุกครั้ง (ร้อยละ 18.37) และส่วนใหญ่จะต่อรอง (ร้อยละ 14.29) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.10

การคาดการณ์ในการต่อรองราคาซื้อลูกสุกร จากการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีการคาดการณ์ราคาซื้อและราคาขาย (ร้อยละ 53.06) ไม่ได้ต่อรองราคาซื้อ (ร้อยละ 28.97) มีการคาดการณ์ราคาซื้อแต่ไม่ได้คำนึงถึงราคาขาย (ร้อยละ 10.21) และมีการคาดการณ์ราคาขายแต่ไม่ได้คำนึงถึงราคาซื้อ (ร้อยละ 8.16) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.81

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ข้อเสนอแนะจากการศึกษาการวิจัย

จากการศึกษาจะเห็นว่า เกษตรกรได้รับคำแนะนำทางวิชาการไม่เพียงพอ ดังนั้นจึงควรจะมีหน่วยงานที่คอยส่งเสริมและแนะนำแนวทางวิธีแก้ปัญหาด้านพันธุ์สุกร โดยจัดหน่วยงานให้ภาครัฐเข้าแทรกแซงราคาให้สูงขึ้น โดยปรับปรุงพันธุ์ที่ดีขึ้นและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมภายในประเทศได้และหาตลาดรองรับผลผลิตของเกษตรกร โดยสร้างแผนงานด้านพันธุ์เพื่อให้ผลผลิตสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค และเพื่อให้เกษตรกรผู้ค้าสุกรขุนและผู้บริโภคได้รับความเป็นธรรมทางด้านราคา รวมทั้งแปรรูปสุกรขุนเป็นผลิตภัณฑ์เพิ่ม จัดตั้งโรงงานแปรรูปหรือส่งเสริมการลงทุน เพื่อส่งออกไปยังต่างประเทศ และจัดเก็บรักษาไว้ในระยะยาวนานขึ้น ซึ่งเป็นเหตุที่เกษตรกรไม่ได้กำไรเนื่องจากพันธุ์สุกรที่นำเข้าจากต่างประเทศ และวัตถุดิบที่ใช้บางชนิดต้องนำเข้าจากต่างประเทศ เป็นต้น ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูง ภาครัฐควรลดภาษี การนำเข้าด้านพันธุ์และการนำเข้าสำหรับวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสุกรขุน เพื่อลดต้นทุนในการส่งออก และสามารถแข่งขันกับประเทศคู่แข่งได้ ที่สำคัญต้องพัฒนาตัวเกษตรกร โดยให้การสนับสนุนด้านการศึกษาโดยอาจเป็นการศึกษานอกระบบการศึกษา การฝึกอบรมหลักสูตรในระยะสั้นให้กับเกษตรกร หรือจัดตั้งสหกรณ์รวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือกันในการผลิต รวมทั้งสร้างอำนาจ การต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง จึงควรมีแนวทางที่จะให้ภาครัฐเข้าไปส่งเสริม ด้านความรู้ทางด้านพันธุ์ให้เพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เกษตรกรมีความรู้ และเข้าใจเกี่ยวกับพันธุ์สุกรที่ถูกต้อง

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัย ว่าขนาดของฟาร์มที่เลี้ยงสุกรขุนมีผลอย่างไรกับการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์ เพื่อนำมาปรับปรุงฟาร์มให้มีเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกร ต่อไป
2. ควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบรายได้ของฟาร์มในแต่ละปีที่ผ่านมา กับเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระ สหกรณ์ กับ บริษัท ว่ามีความเป็นอยู่กันอย่างไร รายได้ที่แท้จริงนั้นเป็นอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยครั้งต่อไป
3. สำหรับการเก็บข้อมูลควรมีการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง เพื่อเป็นการทราบถึงปัญหากับเกษตรกร และชี้แนะวิธีการแก้ไขให้กับเกษตรกรด้วย
4. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยอื่นที่มีผลกระทบต่อด้านพันธุ์สุกรขุนและปัญหาอุปสรรค และวิธีการแก้ปัญหาของเกษตรกรด้วย เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยครั้งต่อไป

บรรณานุกรม

- เกษม อุปราสิทธิ์. 2537. ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับคำแนะนำการปลูกเสาวรสของเกษตรกรในพื้นที่อำเภอพร้าวจังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 110 น.
- กองแผนงาน กรมปศุสัตว์. 2542. รายชื่อเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : กรมปศุสัตว์. (อัดสำเนา)
- จันทวรรณ ชมวัน. 2535. ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อในพื้นที่ อำเภอด่านขุนทดจังหวัดนครราชสีมา. เชียงใหม่ : วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 120 น.
- ชูศรี วงศ์รัตนา. 2537. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : บริษัท บี. เอฟ. ไอ จำกัด. 29 น.
- ชูพหเทพ พงศ์สร้อยเพชร. 2531. การส่งเสริมการเกษตรเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ องค์การคำครุสภา. 271 น.
- ทนุ ชื่นฟูวุฒิ. 2531. การยอมรับเทคโนโลยีการปลูกถั่วเหลืองหลังการทำนาของเกษตรกรบ้านแม่ใจตำบลบ้านเป้าและบ้านบวกหม้อตำบลขี้เหล็กอำเภอแม่แตงจังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่ใจ. 121 น.
- เทพ พงษ์พานิช. 2527. การส่งเสริมการเกษตร. เชียงใหม่ : สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่ใจ. 310 น.
- ธวัชชัย งามสันติวงษ์. 2538. หลักการและวิธีการใช้คอมพิวเตอร์ในทางผลิตเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. สำนักพัฒนาเทคนิคการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. 601 น.
- บุญธรรม จิตต์อนันท์. 2536. จิตวิทยาในการส่งเสริมการเกษตร. กรุงเทพฯ : สำนักงานส่งเสริมและอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 300 น.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. 2539. วิธีวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : พีเอ็น การพิมพ์ : 241 น.
- บุญสม วราเอกศิริ. 2529. หลักและวิธีการส่งเสริมการเกษตร. เชียงใหม่ : สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่ใจ. 159 น.
- วิทยา ดำรงค์เกียรติศักดิ์. 2529. การสื่อสารทางการเกษตร. เชียงใหม่ : สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่ใจ. 102 น.

บรรณานุกรม(ต่อ)

- พงศ์ศักดิ์ อังกสิทธิ์. 2526. ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการยอมรับสิ่งปฏิบัติใหม่ๆ ในการดำเนินการเกษตรที่สูงของชาวไทยภูเขาเผ่าม้ง จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 109 น.
- ไพบุลย์ สุทธสุภา, นรินทร์ชัย พัฒนหงสา และสนิธ วงศ์ประเสริฐ. 2527. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการปลูกกาแฟบนที่สูง. รายงานการวิจัยโครงการศูนย์วิจัยและพัฒนากาแฟบนที่สูง คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 100 น.
- ภูวคณ สาลีเกษตร. 2536. ผลของการนำนวัตกรรมไปสู่ชนบท : ศึกษากรณีการยอมรับการผสมเทียมโค. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 111 น.
- รัชดา ตูวินันท์. 2538. ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีทางการเกษตรของชาวนา อำเภอบ้านไร่ จังหวัดสิงห์บุรี. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต รัฐศาสตร์ (สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 120 น.
- ธมชัย สิทธิไกรพงษ์. 2540. การผลิตสุกร. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 242 น.
- เลอภพ ศิริสันติกุล. 2536. ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับคำแนะนำวิธีปฏิบัติการปลูกกาแฟอาราบิก้าของชาวไทยภูเขาเผ่าม้งในจังหวัดเชียงใหม่ : กรณีศึกษาหมู่บ้านขุนช่างเคี่ยนและหมู่บ้านม่อนเงาะ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 122 น.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น จัดพิมพ์. 200 น.
- สมภพ เพชรรัตน์. 2523. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับ – ไม่ยอมรับ เทคโนโลยีการเกษตรของเกษตรกรในเขตโครงการปฏิบัติการพัฒนาสังคมอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 175 น.
- สุกัญญา จงใจภักดิ์. 2532. การศึกษาเฉพาะกรณีเรื่องการยอมรับเทคโนโลยีการปลูกถั่วลิสงฤดูแล้งของเกษตรกรในเขตโครงการชลประทานลำปางจังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ. : 97 น.
- สุชีพ รัตนสาร. 2537. การจัดการฟาร์มสุกรพ่อแม่พันธุ์ : การผลิตสุกรเชิงอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยและฝึกอบรมการเลี้ยงสุกรแห่งชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำแพงแสน นครปฐม. 462 น.

บรรณานุกรม(ต่อ)

- สุนทร แก่นกระจ่าย. 2536. การยอมรับเทคโนโลยีการผลิตมะม่วงของเกษตรกรจังหวัดสิงห์บุรี
ศึกษาเฉพาะกรณีชมรมไม้ผลสิงห์บุรี ปีพุทธศักราช 2534. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญา
 วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 97 น.
- อุทัย คันโธ. 2537. การผลิตสุกเร่งสุกของทุเรียน. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยและฝึกอบรมการเลี้ยงสุก
 แห่งชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำแพงแสน นครปฐม. 323 น.
- อรุณ ยังอยู่ดี. 2531. การยอมรับนวัตกรรมเครื่องโคนมของเกษตรกรอำเภอชะอำจังหวัดเพชรบุรี.
 เชียงใหม่ : วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 145 น.
- เอกพงศ์ วรากุล. ปัจจัยที่มีผลต่อการยอมรับการปลูกไม้ดอกเพื่อเป็นรายได้เสริมของเกษตรกรใน
จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
 เชียงใหม่. 130 น.

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจงแบบสอบถาม

เรียน เกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระเขตภาคตะวันออก
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการกรอกแบบสอบถาม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการยอมรับเทคโนโลยีการเลี้ยงสุกรขุน 1 ชุด (15 หน้า)

เนื่องด้วยนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีการเกษตร – การผลิตสัตว์ ได้จัดทำกรวิจัยเรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงอิสระในเขตภาคตะวันออก ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ทางคณะผู้จัดทำกรวิจัยใคร่ขอความกรุณาจากท่านในการกรอกแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริงในฟาร์มของท่านซึ่งทางคณะผู้วิจัยคัดเลือกท่านในการกรอกแบบสอบถามดังกล่าว

อนึ่ง ทางคณะผู้จัดทำจะเก็บข้อมูลของท่านเป็นความลับและใคร่ขอความกรุณาจากท่านส่งแบบสอบถามกลับภายในวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2544 โดยใส่ซองจดหมายที่แนบมาด้วยและไม่ต้องติดแสตมป์เพิ่มเติม จักขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์
คณะผู้วิจัย

(อาจารย์จำลอง ศรีสุวรรณ)
อาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัย

(อาจารย์ภักพงศ์ ปวงสุข)
อาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัย

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถาม

เรื่อง

การยอมรับเทคโนโลยีของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

คำชี้แจง

1. กรุณาอ่านคำถามแต่ละข้ออย่างละเอียดและกรุณาตอบคำถามทุกข้อ
2. กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ซึ่งจะเป็นคำตอบที่ดีที่สุดและผู้วิจัยจะใช้คำตอบของท่านเป็นข้อมูลในการวิจัยเท่านั้น และจะเก็บเป็นความลับจะไม่ทำให้เกิดผลเสียหายแก่ผู้ตอบ
3. แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีการเลี้ยงสุกรขุน
 - ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกร

ผู้จัดทำ

แบบสอบถาม

เรื่อง

การยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรของเกษตรกรผู้เลี้ยงสุกรขุนอิสระในเขตภาคตะวันออกเฉียงของ
ประเทศไทย

ที่อยู่

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ท่านเป็นผู้เลี้ยงสุกรประเภทใด

- () ผู้เลี้ยงอิสระและไม่ผูกพันกับบริษัท
 () รับจ้างเลี้ยงกับบริษัท
 () ประกันราคากับบริษัท
 () ร่วมเลี้ยงกับบริษัท

หมายเหตุ กรุณาตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริงภายในฟาร์ม

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. อายุปี
3. ระดับการศึกษา () ประถม () มัธยมต้น () มัธยมปลาย
 () ปริญญาตรี () ปริญญาโท () ปริญญาเอก
4. ประสบการณ์ในการเลี้ยงสุกรขุน.....ปี
5. จำนวนสุกรขุนภายในฟาร์ม.....ตัว
6. โอกาสการได้รับการแนะนำจากเจ้าหน้าที่ภาครัฐหรือเอกชนกี่ครั้ง (ในเดือนที่ผ่านมา)ครั้ง
7. รายได้จากฟาร์มในปี พ.ศ. 2542 โดยไม่หักค่าใช้จ่าย บาท
8. ท่านมีวิธีการขายสุกรขุนในฟาร์มอย่างไร (ที่ขายเป็นส่วนใหญ่)
 () ขายถึงผู้บริโภคโดยตรง
 () ขายผ่านพ่อค้าแม่ค้าหรือสหกรณ์
 () ขายผ่านคนกลางหรือบริษัท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 การยอมรับเทคโนโลยีด้านพันธุ์สุกรขุน

1. ท่านหลักเกณฑ์ใดในการเลือกพันธุ์สุกรขุนที่ท่านเลี้ยงอยู่

- () คำแนะนำจากเกษตรกรที่รู้จัก
- () จากคำแนะนำของนักวิชาการ
- () ตามความต้องการของตลาด
- () ไม่มีหลักเกณฑ์

2. เวลาที่ท่านซื้อลูกสุกรท่านมีการเช็คราคาลูกสุกรจากแหล่งใด

- () ฟาร์มรายย่อย
- () ฟาร์มใหญ่ทั่วไป
- () บริษัทที่เชื่อถือได้
- () ไม่มีมีการเช็คเลย

3. ท่านมีวิธีในการเลือกซื้อลูกสุกรอย่างไร

- () ไม่ได้ให้ความสนใจในเรื่องนี้
- () ทางฟาร์มคัดเลือกและจัดส่งให้
- () ไปซื้อด้วยตนเองแต่ไม่ได้คัดเลือก
- () ไปซื้อและคัดเลือกด้วยตนเอง

4. ในการซื้อลูกสุกรท่านมีการต่อรองราคาหรือไม่

- () ต่อรองทุกครั้ง
- () ต่อรองเป็นบางครั้ง
- () ส่วนใหญ่จะต่อรอง
- () ไม่ได้ต่อรองเลย

5. ท่านทราบชื่อพันธุ์สุกรที่เลี้ยงหรือไม่

- () ทราบชื่อพันธุ์ (โปรดระบุพันธุ์.....)
- () ไม่ทราบชื่อพันธุ์แต่ทราบแหล่งที่มา
- () ไม่ทราบชื่อพันธุ์และแหล่งที่มา
- () ชื่อพันธุ์อะไรก็ได้ไม่คำนึงถึง

6. ท่านจัดซื้อลูกสุกรจากแหล่งใด

- () รถเร่ขายลูกสุกร
- () ฟาร์มเกษตรกรรายย่อย
- () ฟาร์มทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

() ฟาร์มที่เชื่อถือได้

7. ในการเลี้ยงสุกรขุนท่านมีการคาดการณ์ถึงเรื่องใดมากที่สุด

() ราคาซื้อและราคาขาย

() ราคาขายแต่ไม่ได้คำนึงถึงราคาซื้อ

() ราคาซื้อแต่ไม่ได้คำนึงถึงราคาขาย

() ไม่ได้คำนึงถึงเรื่องนี้เลย

8. น้ำหนักลูกสุกรที่ท่านนำเข้ามาเลี้ยงเริ่มต้นมีน้ำหนักเท่าไร

() น้อยกว่า 10 กิโลกรัม

() 10 – 15 กิโลกรัม

() 15 – 20 กิโลกรัม

() มากกว่า 20 กิโลกรัม

9. ท่านมีการตรวจสอบน้ำหนักลูกสุกรที่ท่านนำมาเลี้ยงหรือไม่

() ไม่คำนึงถึง

() มีการตรวจสอบน้ำหนักทุกครั้ง

() มีการตรวจสอบน้ำหนักเป็นบางครั้ง

() มีการตรวจสอบน้ำหนักเกือบทุกครั้ง

10. ในการซื้อลูกสุกรเข้ามาเลี้ยงท่านมีการทำโปรแกรมวัคซีนเพิ่มเติมจากโปรแกรมหลักที่ทางฟาร์ม
ทำมาให้แล้วหรือไม่

() มีการทำวัคซีนเพิ่มเติมทุกครั้ง ทุกชนิดที่เคยได้ยินมา

() มีการทำวัคซีนเพิ่มเติมเป็นบางชนิดที่มีปัญหาในฟาร์มของท่าน

() มีการทำวัคซีนเพิ่มเติมเป็นบางครั้ง

() ไม่ได้คำนึงถึงเรื่องนี้เลย

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ท่านคิดว่าฟาร์มท่านมีปัญหาด้านพันธุ์อย่างไร

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....